യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് - സംഖ്യ രണ്ട്

ഉടമ്പടിനാമങ്ങൾ

Jeff Pippenger
2023-08-10

ആരംഭത്തിൽ തന്നെ ചില അടിസ്ഥാന സൂചനാബിന്ദുക്കൾ മുന്നോട്ടുവെക്കാനുള്ള ശ്രമമായി ഞാൻ മുമ്പുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ പല കാര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പരിഗണനയിലുള്ള വിഷയത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി പ്രവേശിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കാം. നിങ്ങളുടെ ക്ഷമയ്ക്കു നന്ദി.

ആരംഭം മുതലേ ദൈവം താൻ ആരാണ്, താൻ എന്താണ് എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ഗ്രഹണം വർധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ആ പ്രവർത്തിയിൽ, തനിക്കുറിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതിനെ മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നതിനായി അവൻ പലവിധ മാർഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു; അവയിൽ ഒന്നാണ് “പേരുകളുടെ” അവന്റെ ഉപയോഗം—തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ദൈവത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന അനേകം നാമങ്ങളും, അവന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രതിനിധികൾക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന നാമങ്ങളും. അവൻ ദുഷ്ടതയുടെയും നന്മയുടെയും പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

തന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത നിയമജനത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥാകാലപരമായ മാറ്റങ്ങളും, ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തിൽ തന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം ക്രമേണ മഹത്തായി വെളിപ്പെടുന്നതിനായി അവൻ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നിയമബന്ധിതമായ വ്യവസ്ഥാകാലമാറ്റങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങളും വിവിധ രീതികളിൽ, അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെയും പ്രകൃതിയുടെയും സത്യത്തിന്റെ മഹത്വവൽക്കരണത്തെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുന്നു.

വെളിപ്പാടിന്റെ ഒന്നാം അധ്യായത്തെ പിന്നിടുന്ന അധ്യായങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു ആമുഖവും ഒരു താക്കോലുമായിട്ടാണ് നാം സമീപിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പുസ്തകത്തിന്റെ ശേഷിക്കുന്ന ഭാഗത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ചില സത്യങ്ങളെ ആ ആരംഭാധ്യായത്തിൽ നാം കണ്ടെത്തുന്നു. ആ സത്യങ്ങളിൽ ഒന്ന് യേശുക്രിസ്തു ആരാണ് എന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആകുന്നു എന്നതുമാത്രമല്ല. വെളിപ്പാടിന്റെ ഒന്നാം അധ്യായത്തിൽ ഒരു സത്യം മുന്നോട്ടുവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നിർഭാഗ്യമില്ലാതെ അന്തിമ തലമുറയ്ക്കുള്ള — പത്രോസ് “തിരഞ്ഞെടുത്ത തലമുറ” എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ച ആ അന്തിമ തലമുറയ്ക്കുള്ള — ഒരു പരിശോധനാത്മക വർത്തമാന സത്യമാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തിലെ നാം പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്, അന്ത്യത്തിൽനിന്ന് ആരംഭം തിരിച്ചറിയുന്ന ക്രിസ്തു ഒരാഴ്ചക്കായി അനേകരോടു നിയമം സ്ഥിരപ്പെടുത്തി എന്ന ന അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യിസ്രായേലിൽനിന്ന് ആത്മീയ യിസ്രായേലിലേക്കുള്ള ഒരു നിയമവ്യവസ്ഥാഗത മാറ്റത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥാഗത മാറ്റങ്ങൾ എല്ലാം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ യ സത്തയെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വർധനവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്; അവ അബ്രാം, യിസ്ഹാക്, യാക്കോബ്, യോസേഫ്, മോശെ, ക്രിസ്തു, വില്യം മില്ലർ, ഒപ്പം ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുമാണ്. ആ രേഖയുടെ മുകളിലായി മറ്റൊരു നിയമവ്യവസ്ഥാഗത മാറ്റങ്ങളുടെ രേഖയും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്ക അത് ദൈവത്തിന്റെ സഭയുടെ ഏഴ് നിയമവ്യവസ്ഥകളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു, അവ വെളിപ്പാട് രണ്ടും മൂന്നും അദ്ധ്യായങ്ങ ഏഴ് സഭകൾകൊണ്ടാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്; എങ്കിലും ഇപ്പോ ാ നാം അവയെ സ്പർശിക്കുകയില്ല. ആദാമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും കാര്യത്തിൽ, അവരുടെ വീഴ്ചയ്ക്ക് മുമ്പും വീഴ്ചയ്ക്ക് ശേഷവും കൊണ്ട പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നിയമവ്യവസ്ഥാഗത മാറ്റമുണ്ടായിരു അതുപോലെ തന്നേ, നോഹയുടെ കാലത്ത് പ്രളയത്തിന് മുമ്പിൽനിന്ന് പ്രളയത്തിന് ശേഷമുള്ള കാലത്തേക്കുള്ള നിയമവ്യവസ്ഥാഗത മ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ രേഖകളൊക്കെയും നാം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വെളിച്ചത്തിനു സംഭാവന ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നാം തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിന്മേലാണ് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത്.

നിയമത്തിന്റെ ആഴ്ചയുടെ ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അവൻ സ്നാനം സ്വീകരിച്ചു.

> യേശു സ്നാനം ഏറ്റതുമുതൽ ഉടനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു മുകളിലേക്കു കയറി; അപ്പോൾ, ഇതാ, ആകാശം അവന്നു തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു; ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു പ്രാവിനെപ്പോലെ ഇറങ്ങി തന്റെമേൽ വന്നു നിൽക്കുന്നതു അവൻ കണ്ടു. പിന്നെ, ഇതാ, ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു ശബ്ദം: "ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസന്നനായിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. മത്തായി 3:16, 17.

യേശു ജലത്തിൽനിന്ന് മുകളിലേക്ക് വരികയും അതുവഴി ഉടമ്പടിയുടെ ആഴ്ച ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും ആദ്യവാക്കുകൾ തന്നെയായിരുന്നു പിതാവിന്റെ ഈ പ്രഖ്യാപനം: യേശു ദൈവപുത്രനായിരുന്നു. "ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമം" നാം മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആ സത്യത്തിന് മഹത്തായ ശക്തിയുണ്ട്. നാം അതു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത്രയില്ല.

> ആദ്യത്തിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഭൂമി ആകൃതിയില്ലാതെയും ശൂന്യമായും ഇരുന്നു; ആഴത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തു അന്ധകാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാ

ജലങ്ങ ളുടെ മേൽഭാഗത്ത ് സഞ്ച രിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു. ഉല പ്പത്ത ി 1:

ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിൽപോലെ, അഭിഷേകച്ചടങ്ങിൽ ദൈവത്വത്തിലെ മൂന്ന് വ്യക്തികൾ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യേശു ദൈവപുത്രനും ദാവീദിന്റെ പുത്രനും മനുഷ്യപുത്രനും ആണെന്ന സത്യം അടുത്ത മൂന്നര വർഷക്കാലം മുഴുവൻ ശാസ്ത്രിമാരെയും പരീശന്മാരെയും നിരന്തരം കലക്കത്തിലാഴ്ത്തി. തന്റെ സ്നാനസമയത്ത്, പ്രവചനപരമായി, യേശു 'യേശു' എന്ന നിലയിൽ നിന്ന് 'യേശുക്രിസ്തു' എന്ന നിലയിലേക്കു മാറി. യേശു സ്നാനം ഏറ്റപ്പോൾ അവൻ "ക്രിസ്തു"യായി; അതിന്റെ അർത്ഥം "അഭിഷിക്തൻ" എന്നതാണ്, ഹീബ്രൂഭാഷയിൽ അതിന് "മെസ്സീയാ" എന്ന പദമാണ്. നിസ്സംശയം, ഹീബ്രൂന്മാർ ഒരു മെസ്സീയാവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു; അവൻ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായിരിക്കുമെന്നു അവർ അറിഞ്ഞുമുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അത്യന്തം പരിശുദ്ധമായ മൂന്നര വർഷങ്ങൾ ആരംഭിക്കേണ്ടതിനായി അവൻ "അഭിഷിക്തൻ" ആക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങിവരുന്നതു അവൻ കണ്ടു; തന്റെ പിതാവ് സംസാരിക്കുന്നതു അവൻ കേട്ടു.

അത് അത്യന്തം ആഴമുള്ള ഒരു അഭിഷേകച്ചടങ്ങായിരുന്നു; അവിടെ അവനെക്കുറിച്ചും അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട സന്ദേശം ഇതായിരുന്നു: "അവൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു." യെഹൂദന്മാർക്കു കൂടുതൽ ഭീതിജനകമായിരുന്നതു, അവൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു എന്നതു മാത്രമല്ല, ദൈവപുത്രനായ നിലയിൽ അവൻ അവകാശപ്പെട്ടതു—അവൻ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ദൈവം തന്നെയായിരുന്നു—എന്നതായിരുന്നു. അത്തരം ഒരു ദൈവദൂഷണപരമായ അവകാശവാദമെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കിയതിൽ യെഹൂദന്മാർക്കു യാതൊരുവിധത്തിലും സഹിച്ചുനിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല! യെഹൂദന്മാരുടെ ദ്വന്ദ്വം അബ്രാഹാമിന്റെ ദ്വന്ദ്വം തന്നെയാണ്—കാരണം അബ്രാഹാം യെഹൂദന്മാരുടെ പിതാവും, നിയമത്തിന്റെ പിതാവും, അതോടൊപ്പം നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് നിലനിൽക്കാൻ ആവശ്യമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രതീകവും ആയിരുന്നു.

ദൈവത്തോ ാടുള്ള നിയമബന്ധ ത്ത ിൽ പ്രവേശിക്ക ുവാൻ ആവശ്യ മായ വിശ്വ ാസത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള അബ്രാഹാമിന്റെ ദൃഷ്ട ാന്ത ം, നിങ്ങ ളു വിശ്വ ാസം പരീക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തുണ്ടെ ന്ന ു ആവശ്യ പ്പെ ടുന്ന ു. അബ്രാഹാമിന്റെ പരീക്ഷ ണം—അവന്റെ വിശ്വ ാസം യാഥാർത്ഥ ്യ മുള്ള തോ അതോ അനുമാനധാർഷ്ട്യ മാത്രമോ എന്ന ു തെളിയിക്കേ ണ്ട ിയിരുന്ന തായ ഈ പരീക്ഷ ണം—ദൈവത്ത ിന്റെ മുമ്പ ത്തെ വചനത്തോ ാട് വിരോധിക്ക ുന്ന തുപോലെ തോന്ന ിയാലും ദൈവത്ത ിന്റെ വചനത്തെ അവൻ അനുസരിക്ക ുമോയെന്ന തു പ്രകടമാക്ക ുന്ന തിനെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ിയിരുന്ന ു. മനുഷ്യ ബലി കൊലപാതകമാണെന്ന ും, താൻ അന്ന ു പാർത്ത ിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധക ജനതകളുടെ വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ ആചാരങ്ങ ളെയാണ് അത്

്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന തെന്ന ും അ്രബാഹാം അറിഞ്ഞ ിരുന്ന ു. ശാസ്്രതിമാരും പരീശന്മ ാരും അവരുടെ നിയമചരി്രതത്ത ിന്റെ ആരംഭംമുതൽ ദൈവം ഏകദൈവമാ്രതമാണെന്ന ു അറിഞ്ഞ ിരുന്ന ു; യേശു താൻ രണ്ട ാമത്തെ ദൈവമാണെന്ന ു അവകാശപ്പെ ടുകയാണെന്ന ുമവർ അറിഞ്ഞ ിരുന്ന ു. അവർ അവരുടെ അന്ത ിമ പരീക്ഷ ണത്ത ാൽ പരീക്ഷ ിക്ക പ്പെ ട്ട ു.

> കേൾപ്പിൻ, യിസ്രായേലേ: നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഒരേയൊരു യഹോവ ആകുന്നു. ആവർത്തനപുസ്തകം 6:4.

മോശെ മുൻവചനം രേഖപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രത്തിൽ, ആ സമയത്തുനിന്ന് താൻ യഹോവ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടേണ്ടവനാകുമെന്നു ദൈവം ഇതിനകം മോശെയോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇനി മുതൽ അവൻ കേവലം സർവ്വശക്തനായ കർത്താവായ ദൈവം മാത്രമായി അറിയപ്പെടേണ്ടതല്ല; ആ സമയത്തുനിന്ന് ശേഷം അവൻ യഹോവയായി അറിയപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. തന്റെ നാമങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യത്തെ അവൻ കൂടുതൽ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതേ ചരിത്രത്തിൽ തന്നേ, ദൈവം ഏകദൈവമാണെന്ന കാര്യം പുരാതന യിസ്രായേലിനോടു അവൻ അത്യന്തം വ്യക്തമായി അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ യെഹൂദന്മാർ എന്താണ് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്?

പിന്നീട്, ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രവാഹം യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള മഹത്വപ്രവേശനത്തിൽ അതിന്റെ പരമാവധിയിലെത്തിയപ്പോൾ, യേശു കുട്ടികൾക്ക് തന്റെ സ്തുതി പാടാൻ അനുവദിക്കുന്നതിൽ യെഹൂദന്മാർ വീണ്ടും അതീവ വിസ്മയഭരിതരാകുന്നു.

> മുൻപോട്ടുപോയവരും പിന്നാലെ വന്നവരും ആയ ജനക്കൂട്ടങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: ദാവീദിന്റെ പുത്രന്നു ഹോശന്നാ; കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നതവൻ ഭാഗ്യവാൻ; ഉയരങ്ങളിൽ ഹോശന്നാ. മത്തായി 21:9.

പരീശന്മാരെ പ്രകോപനത്തിന്റെ പരമാവധിയിലേക്കു നയിച്ച ആ ഗാനത്തിന്റെ വരി, യേശുവിനെ ദാവീദിന്റെ പുത്രനെന്നു തിരിച്ചറിയുകയും, അതുപോലെ ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ കർത്താവിന്റെ നാമമാണെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത ഭാഗമായിരുന്നു. അവന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭത്തിലും, വിജയോത്സവപ്രവേശനത്തിലും, സ്വാഭാവികമായി ക്രൂശിലും, ഈ വിവാദത്തിൽ യേശുവിന്റെ നാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കലഹവും ഉൾപ്പെടുന്നു.

> അപ്പോൾ യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രധാനപുരോഹിതന്മാർ പീലാത്തൊസിനോടു: “യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ്” എന്നു എഴുതരുതേ; പകരം അവൻ, “ഞാൻ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവാണ്” എന്നു പറഞ്ഞു എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. യോഹന്നാൻ 19:21.

നിശ്ച യമായും, പീലാത്തെ ാസ് ആ എഴുത്ത ് മാറ്റ ി, “ഞാൻ ആകുന്ന ു, യെഹൂദന്മ ാരുടെ രാജാവ്,” എന്ന ു പറയുന്ന തു അടിസ്ഥ ാനപരമായി ശരിയായേനേ ഇരിക്ക ുമായിരുന്ന ുവു; കാരണം “ഞാൻ ആകുന്ന ു” എന്ന തു യേശു സ്വ യം ആവർത്ത ിച്ച ു പ്രഖ്യ ാപിച്ച നാമമായിരുന്ന ു. നിശ്ച യമായു ദൈവവചനം മാറ്റ ുന്ന തിനായി—പ്രത്യേ കിച്ച ് അത് ക്രൂശിന്റെ കഥയായിരിക്ക ുമ്പേ ാൾ—ആ ദോഷമുള്ള തർക്ക ം പ്രയോഗിക്ക ുന്ന തു മനുഷ്യ ർ ഒരിക്ക ലും ചെയ്യ ുകയില്ല ല്ലേ ാ, അല്ല യോ? യേശു “യെഹൂദന്മ ാരു രാജാവ്” ആയിരുന്ന ു, എന്ന ാൽ അവൻ “ഞാൻ ആകുന്ന ു” എന്ന ും ആയിരുന്ന ു; അതിനാൽ “ഞാൻ ആകുന്ന ു, യെഹൂദന്മ ാരുടെ രാജാവ്” എന്ന പ്രസ ്താവന ഒരു അർത്ഥ ത്ത ിൽ കൃത്യ മാകുന്ന ു; എന്ന ാൽ ഇതല്ല മുഖ്യ വിഷയം.

ആരംഭംമുതൽ മദ്ധ്യകാലഘട്ടമെങ്ങും അവസാനത്തേക്കും നീണ്ട ആ മൂന്നര വർഷങ്ങളിലുടനീളം അവന്റെ നാമം കലക്കത്തിന്റെ ഒരു കേന്ദ്രബിന്ദുവായിരുന്നു. ഉടമ്പടിനാമങ്ങളുടെ നിരയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കേണ്ട അനേകം കാര്യങ്ങളുണ്ട്; എന്നാൽ ഇവിടെ ഞാൻ കാണിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ യെഹൂദസഭയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കുലുക്കം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതാണ്. ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്ന നിലയിൽ അവൻ മെസ്സിയായിരിക്കാനുള്ള യോഗ്യതാസാക്ഷ്യങ്ങൾ കൈവശംവെച്ചിരുന്നു; ദൈവപുത്രൻ എന്ന നിലയിൽ (അതായത്, ദൈവവുമാകുന്ന അർത്ഥത്തിൽ), മനുഷ്യപുത്രൻ എന്ന നിലയിൽ, യേശു തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിനുമുമ്പിൽ ഒരു മഹത്തായ പരീക്ഷണം അവതരിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഉടമ്പടി-ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മോശെ ദൈവം ഏകദൈവമാണെന്ന് അത്ര വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കെ, ഈ മനുഷ്യൻ താൻ ദൈവമാണെന്നും അതോടൊപ്പം ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനുമാണെന്നും എങ്ങനെ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയും?

എങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ക്രിസ്തു നടന്നുനിന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അതുതന്നെയായിരുന്നു. ദൈവം അവനിൽ ഉണ്ടായുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ തന്റെ അടുക്കൽ അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു; കൂടാതെ, “നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു” എന്നു വ്യക്തമായും നേരായും ഉപദേശിച്ച യേശുവിനെ മനുഷ്യർ കാണുവാൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അവൻ അത് ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ ചരിത്രം ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനമായി യാഥാർത്ഥ ഇസ്രായേലിന്റെ അവസാനം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ദൈവം ആർ എന്നും എന്ത് എന്നും സംബന്ധിച്ച ഒരു വിവാദം അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

> ഫറവോൻ പറഞ്ഞു: യിസ്രായേലിനെ പോകാൻ വിടേണ്ടതിന് ഞാൻ അവന്റെ സ്വരം അനുസരിക്കേണ്ടതായ യഹോവ ആർ? ഞാൻ യഹോവയെ അറിയുന്നില്ല; യിസ്രായേലിനെ പോകാൻ വിടുകയും ഇല്ല. പുറപ്പാട് 5:2.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനോടുള്ള നാസ്തിക ധിക്കാരത്ത പ്രതീകം മാത്രമല്ല ഫറവോൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്; അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈജിപ്ത്യരുടെ ധാരണയും അവൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, താൻ ആർ ആണെന്ന് മനുഷ്യർ അറിയേണ്ടതിന്നായിട്ടാണ് ഈജിപ്തിൽ താൻ തന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തതെന്ന് കർത്താവ് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനമായ യാഥാർത്ഥ ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തിന്റെ ചരിത്രം അന്ത്യകാലത്തെ മുൻചിത്രീകരിക്കുന്നു.

ഇരുവിധ ചരിത്രങ്ങളിലുമായി ദൈവം ആരാണ്, ദൈവം എന്താണ് എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഗ്രഹണക്കുറവ് കാണപ്പെടുന്നു; അത് അവന്റെ വിവിധ നാമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അതിലും പ്രധാനമായത്, തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനമായി ഇസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രാവസാനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നത്, യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ മശീഹാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഇടറിപ്പോയതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം, അവരുടെ നിയമചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നേ ദൈവവചനം അവൻ ഏകദൈവമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിച്ചിരുന്നതായി അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നതായിരുന്നു എന്നതാണ്. എത്ര വലിയ ദ്വന്ദ്വം!

> അതിനുശേഷം അവർ അവനോടു യാതൊരു ചോദ്യവും ചോദിപ്പാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു അവർ എങ്ങനെ പറയുന്നു? ദാവീദ് തന്നേ സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു: “കർത്താവു എന്റെ കർത്താവിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠമാക്കുവോളം, എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്ക.” അങ്ങനെ ദാവീദ് അവനെ കർത്താവെന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ, അവൻ എങ്ങനെ അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നു? ലൂക്കാ 20:40–44.

ഇത് യെഹൂദന്മാർക്കായുള്ള അവസാന ചോദ്യം-ഉത്തരം ഘട്ടമാണ്; കാരണം ആ സംവാദത്തിന് ശേഷം, “അവർ അവനോടു ഒരു ചോദ്യവും ചോദിപ്പാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല.” നഷ്ടപ്പെട്ട ഭവനത്തിന്നായി തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അവസാന ചോദ്യത്തിന് അവൻ ഇപ്പോൾ മറുപടി നൽകിയിരുന്നു (പ്രവാചക ആഖ്യാനത്തിൽ എപ്പോഴും ഒരു നഷ്ടപ്പെട്ട ഭവനം ഉണ്ടാകുന്നു); പിന്നെ “ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ” എന്ന നിലയിൽ, അതിനാൽ തന്നെ മിശിഹാ എന്ന നിലയിൽ, തന്റെ നാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിഷയത്തെ അവൻ ഉയർത്തുന്നു. ആ മൂന്നര വർഷം മുഴുവൻ വിവാദത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത് അവന്റെ വിവിധ നാമങ്ങളാണ്; അവ അവന്റെ സ്വഭാവത്തെയും പ്രകൃതിയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സുവിശേഷങ്ങളിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളോടൊപ്പം, അവന്റെ നാമം തുടക്കത്തിൽ, അവന്റെ സ്നാനസമയത്ത്, തുടർന്ന് വിജയപ്രവേശനത്തിലും ക്രൂശിലും നഷ്ടപ്പെട്ട ഭവനത്തോടുള്ള അവന്റെ അവസാന സംവാദത്തിലും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

യേശു ശാസ്ത്രിയുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയുമ്പോൾ പരീശന്മാർ അവനെ ചുറ്റി അടുക്കി നിന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവരിലേക്കു തിരിഞ്ഞ് അവൻ അവരോടു ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു: "ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ എന്തു വിചാരിക്കുന്നു? അവൻ ആരുടെ പുത്രൻ ആകുന്നു?" ഈ ചോദ്യം മെശീയാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസം പരിശോധിക്കുന്നതിനായായിരുന്നു—അവർ അവനെ വെറും ഒരു മനുഷ്യനായോ, ദൈവപുത്രനായോ കണ്ടിരുന്നുവെന്നു പ്രകടമാക്കുന്നതിനായി. അനേകം ശബ്ദങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു മറുപടി പറഞ്ഞു: "ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ." പ്രവചനം മെശീയാവിന് നൽകിയിരുന്നത് ഈ വിശേഷണമായിരുന്നു. യേശു തന്റെ ശക്തിയുള്ള അത്ഭുതങ്ങളാൽ തന്റെ ദൈവത്വം വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ ചോദിച്ചിരുന്നു: "ഇവൻ ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ അല്ലയോ?" സീറോഫീനിക്ക്യസ്ത്രീയും കുരുടനായ ബർത്തിമായിയും മറ്റും അനേകർ അവനോടു സഹായത്തിനായി നിലവിളിച്ചു: "കർത്താവേ, ദാവീദിന്റെ പുത്രനേ, എന്നോടു കരുണ കാണിക്കേണമേ." മത്തായി 15:22. യെരൂശലേമിലേക്കു സവാരി ചെയ്തു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, "ദാവീദിന്റെ പുത്രന്നു ഹോശാന്നാ; കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ" എന്ന ആനന്ദഘോഷത്തോടെ അവനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. മത്തായി 21:9. അന്നേ ദിവസം ആലയത്തിൽ ചെറിയ കുട്ടികളും ആ സന്തോഷഭരിതമായ സ്തുതിവാക്യം പ്രതിധ്വനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ യേശുവിനെ ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നവരിൽ പലരും അവന്റെ ദൈവത്വത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ ദൈവപുത്രനും ആണെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല.

ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു എന്ന പ്രസ്താവനയ്ക്ക് മറുപടിയായി യേശു പറഞ്ഞു: "അപ്പോൾ ദാവീദ് ആത്മാവിൽ [ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രചോദനത്തിന്റെ ആത്മാവ്] അവനെ 'കർത്താവ്' എന്നു വിളിക്കുന്നത് എങ്ങനെ? അവൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'യഹോവ എന്റെ കർത്താവിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠമാക്കുവോളം നീ എന്റെ വലങ്കയ്യിൽ ഇരിക്ക.' അങ്ങനെ ദാവീദ് അവനെ 'കർത്താവ്' എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ, അവൻ എങ്ങനെ അവന്റെ പുത്രനായിരിക്കും? ഒരുത്തനും അവനോടു ഒരു വാക്കുപോലും ഉത്തരം പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അന്നുമുതൽ ആരും അവനോടു ഇനി ഒരു ചോദ്യവും ചോദിപ്പാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടതുമില്ല." The Desire of Ages, 609.

മെസ്സ ീയാവായി അവന്റെ അഭിഷേകവും, അവൻ രക്ഷ ിക്ക ാനായി വന്ന വരോടുള്ള അവന്റെ അവസാന സംവാദവും, അവന്റെ ദൈവത്വ ത്തെ യും, അവന്റെ നാമങ്ങ ളുടെ പ്രതീകാത്മ കതയെയും, തീർച്ച യായും ആദ്യ ം പരാമർശിക്ക പ്പെ ടുന്ന തിന്റെ നിയമത്തെ യും കുറിച്ച ായിരുന്ന ു. യേശു, യഥാർത്ഥ ദാവീദിന്റെ ചരിത്രം ഉപയോഗിച്ച

ആത്മീയ ദാവീദിനെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് യെഹൂദന്മാരോടു തന്റെ നേരിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തി അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. കർത്താവ് കർത്താവിനോടു തനിക്കൊപ്പമിരുന്നു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുവ പറയുന്ന സമയം സംബന്ധിച്ച് ദാവീദ് എന്തുകൊണ്ട് പ്രസ്താവിക്കണ കാരണം ആരംഭത്തിലെ രാജാവായ ദാവീദ് അവസാനത്തിലെ ആത്മീയ രാജാവായ ദാവീദിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. യേശു വഴിതെറ്റിപ്പോയ ഗൃഹത്തോടു നടത്തിയ അന്തിമ പ്രസ്താവന ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാ ഏക മാർഗം, ആദ്യം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ നിയമം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്നതായിരുന്നു; ആ നിയമം അറിയാതെ അതു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

തെറ്റിപ്പോയ വീട്ടാരോടുള്ള അവന്റെ അന്തിമ പ്രസ്താവന മനസ്സിലാക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു "ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമം" സംബന്ധിച്ച ബോധ്യം ആവശ്യമായിരുന്നു. തന്റെ അന്തിമ പ്രസ്താവനയിൽ സത്യം തെറ്റിപ്പോയ വീട്ടാരുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനായി യേശു ദാവീദിനെയും ദാവീദിന്റെ പുത്രനെയും ഉപയോഗിച്ചു. ഒടുവിൽ അവർ ദാവീദിന്റെ വീട്ടാരം തന്നെയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു യേശു പിതാവായ ദാവീദിനെ എടുത്ത് അവനെ (ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ) എന്നതിലേക്കു തിരിച്ചു; അതുപോലെ തന്നേ പുത്രനെ (ദാവീദിന്റെ) എടുത്ത് അവനെ അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിലേക്കും തിരിച്ചു. "അവസാന നാളുകളിൽ" ചെയ്യപ്പെടുമെന്നു പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏലീയാവിന്റെ സന്ദേശം പോലെ അവൻ പിതാവിനെ ശിശുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചു. അതു പ്രാചീനമായ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യിസ്രായേലിനോടുള്ള അവന്റെ അന്തിമ സന്ദേശമായിരുന്നു; അതു ഒരു ഏലീയാവിന്റെ സന്ദേശവുമായിരുന്നു, കാരണം അതു ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്നതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമം തന്നെയും, യേശുവിന്റെ സന്ദേശം ആ നിയമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ ഒരു ഏലീയാവിന്റെ സന്ദേശമാണെന്നതു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ഇതാണ്: യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ഏലീയാവിന്റെ സന്ദേശം യിസ്രായേലിന്റെ തെറ്റിപ്പോയ വീട്ടാരോടുള്ള അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പ് സന്ദേശങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതായിരുന്നു എങ്കിൽ, അവർക്കു നല്കപ്പെട്ട അന്തിമ സന്ദേശവും ഏലീയാവിന്റെ സന്ദേശമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു...

ഇതെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷം, ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇതൊക്കെയിൽനിന്ന് ആദ്യം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന നിയമമായ ആൽഫയും ഒമേഗയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു ആശയം ഉരുത്തിരിയുന്നു. പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ദൈവം ആരാണ്, ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താണ് എന്ന ബോധ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ അവസാനത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്ന അതേ വിവാദത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു. പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ

അവസാനം, ക്രിസ ്തുവിന്റെ പ്രവർത്ത യിൽ നഷ്ട പ്പെ ട്ട ഇസ്രായേൽഗൃഹത്തെ ദൈവം ആരാണ്, ദൈവത്ത ിന്റെ സ്വ ഭാവം എന്ത ാണ് എന്ന ു പഠിപ്പ ിക്ക ുന്ന തും ഉൾപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. അവസാനകാല ചരിത്രത്ത ിൽ, ആരംഭത്ത ിൽ സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ഒരു ആദിമസ ആധാരമാക്ക ിയുള്ള ക്രിസ ്തുവിനെതിരായ ഒരു പ്രതിരോധം ഉണ്ട ായിരുന്ന ആധുനിക ആത്മ ീയ ഇസ്രായേലും അവരുടെ ചരിത്രത്ത ിൽ ഇതേ പ്രവാചകസ്വ ഭാവലക്ഷ ണങ്ങ ൾ കൈവശം വഹിക്ക ും.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, ചരിത്രകാരന്മാർ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നതനുസരിച്ച് മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനം പ്രധാനമായും രണ്ട് ക്രിസ്തീയ മതവിഭാഗങ്ങളാൽ രൂപംകൊണ്ടിരുന്നതായിരുന്നു: മെതഡിസ്റ്റ് സഭയും ക്രിസ്ത്യൻ കണക്ഷനും. മെതഡിസത്തിന്റെ പ്രധാന വിശ്വാസങ്ങൾ ശരിയായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതശൈലി അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയവയായിരുന്നു. അവർക്കു “രീതി” ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ കണക്ഷന്റെ പ്രധാന വിശ്വാസം കത്തോലിക്ക ത്രിത്വസിദ്ധാന്തത്തോടുള്ള എതിർപ്പായി സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതായിരുന്നു.

എന്റെ പഠനം എത്തിച്ചേർന്ന പരിധിവരെ, മില്ലറൈറ്റുകളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ളവരിൽ പ്രായോഗികമായി എല്ലാവരും Christian Connection എന്ന ആ ഉപദേശത്തോടു ചേർന്നുനിന്നിരുന്നു. Seventh-day Adventist Reform Movement (SDARM) എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അനേകം ശാഖകൾ ഇന്നും “anti-trinitarianism” എന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രാരംഭ മില്ലറൈറ്റ് ധാരണയെ പിടിച്ചുനിർത്തുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാരംഭവിശ്വാസികളുടെ ധാരണ നിലനിർത്തുന്നവർക്കുള്ള ഒരു ദ്വന്ദ്വവും (ഇപ്പോഴത്തെ വിവാദത്തിന്റെ ഉറവിടവുമാണ്) എപ്പോഴും ഇതായിരുന്നു, ഇന്നും അതുതന്നെയാണ്: അവർ പിന്തുണയ്ക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ഉപദേശസ്ഥാനത്തിനെതിരെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നേരിട്ട് നിലകൊള്ളുന്ന അനേകംവിധത്തിലുള്ള ഭാഗങ്ങൾക്കു എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കണം?

> “ഞാൻ ഇപ്രകാരം പറയേണ്ടതിന്നു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഉന്നതമായ ശാസ്ത്രീയ ആശയങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെ വികാരാഭിപ്രായങ്ങൾ വിശ്വസനീയമല്ല. താഴെപ്പറയുന്നതുപോലുള്ള പ്രതിനിധാനങ്ങൾ നിർമിക്കപ്പെടുന്നു: ‘പിതാവ് അദൃശ്യമായ പ്രകാശംപോലെ ആകുന്നു; പുത്രൻ ദേഹീഭൂതമായ പ്രകാശംപോലെ ആകുന്നു; ആത്മാവ് പരന്നൊഴുക്കപ്പെട്ട പ്രകാശം ആകുന്നു.’ ‘പിതാവ് അദൃശ്യമായ ആവിപോലെ മഞ്ഞുതുള്ളിയെപ്പോലെ ആകുന്നു; പുത്രൻ മനോഹരരൂപത്തിൽ ചേർന്നുകൂടിയ മഞ്ഞുതുള്ളിപോലെ ആകുന്നു; ആത്മാവ് ജീവന്റെ ആസനത്തിലേക്കു വീണ മഞ്ഞുതുള്ളിപോലെ ആകുന്നു.’ മറ്റൊരു പ്രതിനിധാനം: ‘പിതാവ് അദൃശ്യമായ ആവിപോലെ ആകുന്നു; പുത്രൻ ഈയനിറമുള്ള മേഘംപോലെ ആകുന്നു; ആത്മാവ് വീണിറങ്ങി നവോന്മേഷകരമായ ശക്തിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഴപോലെ ആകുന്നു.’”

"ഈ എല്ലാ ആത്മീയവാദപരമായ പ്രതിനിധാനങ്ങളും വെറും ശൂന്യത മാത്രമാണ്. അവ അപൂർണ്ണവും അസത്യവും ആകുന്നു. ഭൂമിയിലെ യാതൊരു സാദൃശ്യത്തോടും താരതമ്യം ചെയ്യാനാകാത്ത മഹിമയെ അവ ക്ഷയിപ്പിക്കുകയും ചെറുതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തെ അവന്റെ കൈകൾ സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കളോടു താരതമ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഇവ വെറും ഭൗമികവസ്തുക്കൾ മാത്രമാണ്; മനുഷ്യന്റെ പാപങ്ങളാൽ ദൈവത്തിന്റെ ശാപത്തിൻ കീഴിൽ ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്നവ. ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളാൽ പിതാവിനെ വിവരണം ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല. പിതാവ് ദൈവത്വത്തിന്റെ സകലപൂർണ്ണതയും ശരീരമായി ഉള്ളവനാകുന്നു; മർത്യരുടെ ദൃഷ്ടിക്കു അദൃശ്യനുമാകുന്നു."

"പുത്രൻ പ്രത്യക്ഷീകരിക്കപ്പെട്ട ദൈവത്വത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയാകുന്നു. ദൈവവചനം അവനെ 'അവന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സാക്ഷാത് പ്രതിരൂപം' എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. 'ദൈവം ലോകത്തെ അത്രത്തോളം സ്നേഹിച്ചു; തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു.' ഇവിടെ പിതാവിന്റെ വ്യക്തിത്വം പ്രകടമാകുന്നു."

"ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്തശേഷം അയയ്ക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ആശ്വാസദാതാവു, ദൈവത്വത്തിന്റെ സകല സമ്പൂർണ്ണതയോടുകൂടിയ ആത്മാവാകുന്നു; വ്യക്തിപരമായ രക്ഷകനായി ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കുകയും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏവർക്കും ദൈവിക കൃപയുടെ ശക്തി പ്രകടമാക്കുന്നവൻ. സ്വർഗ്ഗീയ ത്രയത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മൂന്നു വ്യക്തികളുണ്ട്; ഈ മഹത്തായ മൂന്നു ശക്തികളുടെ—പിതാവിന്റെ, പുത്രന്റെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ—നാമത്തിൽ, ജീവനുള്ള വിശ്വാസത്താൽ ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവർ സ്നാനം പ്രാപിക്കുന്നു; ക്രിസ്തുവിൽ പുതിയ ജീവിതം ജീവിക്കാനുള്ള അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങളിൽ, ഈ ശക്തികൾ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അനുസരണയുള്ള പ്രജകളോടുകൂടെ സഹപ്രവർത്തനം ചെയ്യും." Special Testimonies, Series B, number 7, 62, 63.

ആ ഭാഗം പിതാവിനെയും പുത്രനെയും ആത്മാവിനെയും "ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങൾ"കൊണ്ട് നിർവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന "അത്തരം ആളുകളു വികാരങ്ങളെ" തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അവൾ പറയുന്നു: "പിതാവിനെ ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങളാൽ വിവരണം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല." അവൾ ഉന്നയിക്കുന്ന രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക; അവയിൽ ഒന വൈരുദ്ധ്യമെന്നുപോലും തോന്നാം. നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്ക മൂന്ന് ദേവന്മാരെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ വിവരണത്തെയാണ് അവൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അത് ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു തെറ്റായ വിവരണമാണ്; എന്നാൽ ദൈവത്വത്തിലുള്ള ദേവന്മാരുടെ എണ്ണം തെറ്റായതിനാലും ദൈവത്വത്തിന്റെ ആ തെറ്റായ നിർവചനം തെറ്റാണ് എന്ന

കാര്യ ത്തെ ക്ക ുറിച്ച ് അവൾ യാതൊരു പരാമർശവും ചെയ്യ ുന്ന ില്ല .

പിതാവിനെ വിവരണം ചെയ്യുന്നതിന് ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാനാവില്ലെന്ന് അവൾ പറയുന്നു എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുക. അതേ പ്രസ്താവനയിൽ തന്നേ, അവൾ തന്നെയാണ് ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മക്കളും മാതാക്കളും പിതാക്കളും അമ്മായിമാരും സഹോദരസന്തതികളും ഉള്ളത് മനുഷ്യർക്കാണ്. പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമിയിലെ സ്വർഗത്തിൽ ഇനി വിവാഹം ഉണ്ടാകുകയില്ല; നാം ദൂതന്മാരെപ്പോലെ ആയിരിക്കും എന്നു യേശു നമ്മോടു പറയുന്നു. ആൺദൂതന്മാരോ പെൺദൂതന്മാരോ ഇല്ല. മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെ നിർവചിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങൾ ദൈവം തന്റെ സ്വഭാവത്തെയും ഗുണചാരിത്ര്യത്തെയും കുറിച്ചു നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ ഗുണചാരിത്ര്യത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും കുറിച്ചു മനുഷ്യരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനായി പ്രചോദനം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന "ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങൾ" പോലും അപൂർണ്ണങ്ങളാണ്.

"സ്വർഗ്ഗീയ ത്രയത്തിലെ മൂന്നു ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ ഉണ്ട്" എന്നും … "പിതാവും, പുത്രനും, പരിശുദ്ധാത്മാവും" എന്നും ഞങ്ങൾക്കു അറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു വ്യക്തികളോടു ഭൂമിയിലെ ആത്മവാദപരമായ വികാരങ്ങൾ ചേർക്കുന്നത് ഒരു മ്ലേച്ഛതയാണ്; എന്നാൽ ദൈവസ്വഭാവത്തിന്റെ ബൈബിൾ നിർവചനത്തോടു "ഈ മൂന്നു മഹാശക്തികളുടെ നാമം" ചേർക്കുന്നത് മ്ലേച്ഛതയല്ല.

ദൈവത്വത്തെ ഘടിപ്പിക്കുന്ന മൂന്നു മഹാശക്തികളുടെ "നാമം" പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമാണെന്ന് പ്രവാചകസ്ത്രീ പറയുന്നു. ഓരോ ബൈബിൾസത്യത്തെയും പോലെ, വരിക്ക് മീതെ വരി എന്നിങ്ങനെ ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, സമ്പൂർണ സാക്ഷ്യം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ വഴിക്കല്ലും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കണം. പ്രവാചകരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദാനിയേൽ ക്രിസ്തുവിന് പാല്മോനി എന്ന നാമം നൽകുന്നു (മറ്റു നാമങ്ങളോടൊപ്പം; എന്നാൽ ഇത് ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രമാണ്). യോഹന്നാൻ അവനെ ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്നു വിളിക്കുന്നു; മോശെ അവനെ യഹോവ എന്നു വിളിക്കുന്നു. എലൻ വൈറ്റിന്റെ അനുസരിച്ച്, അവന്റെ നാമം പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമാണ്.

> "സാത്ത ാൻ ആണ്… വ്യ ാജത്തെ നിരന്ത രം മുന്നേ ാട്ട ു
> തള്ള ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ത്—സത്യ ത്ത ിൽ നിന്ന ്
> അകറ്റ ിക്കൊ ാണ്ട ുപോകുവാൻ. ദൈവാത്മ ാവിന്റെ സാക്ഷ ്യ ത്തെ
> ഫലശൂന്യ മാക്ക ുന്ന തായിരിക്ക ും സാത്ത ാന്റെ അന്ത ്യ ത്ത ിലെ ഏ
> അവസാന വഞ്ച ന. 'ദർശനം ഇല്ല ാത്ത ിടത്ത ് ജനങ്ങ ൾ നശിച്ച ുപോകു
> (സദൃശ്യ വാക്യ ങ്ങ ൾ 29:18). സത്യ സാക്ഷ ്യ ത്ത ിൽ ദൈവത്ത ിന്റെ
> ശേഷിപ്പ ായ ജനങ്ങ ൾ വെച്ച ിരിക്ക ുന്ന വിശ്വ ാസത്തെ

> അസ്ഥ ിരപ്പെ ടുത്ത ുവാൻ സാത്ത ാൻ കൗശലപൂർവ്വ ം, വിവിധ മാർഗങ്ങ ളിൽകൂടിയും വിവിധ ഉപാധികളിലൂടെയും ്രപവർത്ത ിക്ക ും.”
>
> “സാക്ഷ്യങ്ങൾക്കെതിരായി സാത്താനികമായ ഒരു ദ്വേഷം കത്തിച്ചെഴുന്നേൽക്കും. അതിൽ സാത്താന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സഭകളുടെ അവയിൽ ഉള്ള വിശ്വാസം തളർത്തുന്നതായിരിക്കും; ഇതുകൊണ്ടാണ്: ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ മുന്നറിയിപ്പുകളും ശാസനകളും ഉപദേശങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, തന്റെ വഞ്ചനകൾ കൊണ്ടുവരുകയും ആത്മാക്കളെ തന്റെ ഭ്രമങ്ങളിൽ ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി സാത്താനു അത്ര വ്യക്തമായ ഒരു വഴി ലഭിക്കയില്ല.” Selected Messages, book 1, 48.

ഈ ഭാഗത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ചെറു ഉപവിഷയം. ദൈവവചനത്തിനും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനും നിമിത്തമായി യോഹന്നാൻ പത്മൊസ് ദ്വീപിലേക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിനായി ലക്ഷ്യമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു ശ്രോതൃവർഗങ്ങൾ ഉണ്ട്: അഡ്വെന്റിസത്തിനുപുറത്തുള്ളവരും അഡ്വെന്റിസത്തിനുള്ളിലുള്ളവരും. യോഹന്നാൻ ഒരു അഡ്വെന്റിസ്റ്റിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ബൈബിളിനോടുള്ള തന്റെ അനുസരണത്തെ കാരണം ലോകം അവനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതുമാത്രമല്ല, പ്രവചനാത്മാവിന്റെ എഴുത്തുകളോടുള്ള തന്റെ അനുസരണത്തെ കാരണം അവൻ പീഡനമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രവചനാത്മാവിനെതിരായി ഉയർത്തപ്പെടുന്ന പീഡനം പുറത്തുനിന്നല്ല, ഉള്ളിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്.

പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, ഈജിപ്തിൽ നാലുനൂറ് വർഷം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, തിരഞ്ഞെടുത്ത നിയമജനമാകേണ്ടിയിരുന്നവർ ശബ്ബത്ത് ഇനി ആചരിച്ചിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവമോ പ്രകൃതിയോ അവർ അറിയുന്നില്ലായിരുന്നു. തടവിലായിരുന്ന കാലത്ത് അവർ ആത്മസാത് ചെയ്ത ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകളെയാണ് അവർ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്നത്. പത്ത് ബാധകൾ; ചെങ്കടലിലെ വിടുതൽ; സ്വർഗ്ഗീയ മന്നാ; വിശുദ്ധമന്ദിരവും അതിലെ സകലോപകരണങ്ങളും; വിശുദ്ധചടങ്ങുകൾ; പ്രാകാരവും വിശുദ്ധസ്ഥാനവും അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനവും; ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം; അവരെ അനുഗമിച്ച പാറ; അവരെ അനുഗമിച്ച പാറയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട വെള്ളം; തൂണിന്മേലുള്ള സർപ്പമുപോലും—ഇവയൊക്കെയും അവന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് വർധിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. അത് ക്രമാനുഗതമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമായിരുന്നു. ആ ക്രമാനുഗത വിദ്യാഭ്യാസം “അവനോടു പിന്നെ ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല” എന്ന സ്ഥിതിവരെയായി തുടർന്നു; അപ്പോൾ അവൻ, തുറന്ന സംവാദത്തിൽ അവർ അവനോടു ഉന്നയിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഏറ്റവും അവസാന വിഷയത്തെ തന്നേ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി, അതു ദാവീദിന്റെ നാമത്തെയും ക്രിസ്തു ആർ എന്നും അവൻ എന്താകുന്നു എന്നും സംബന്ധിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു.

ആധുനിക ആത്മീയ ഇസ്രായേലിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, ആത്മീയ ബാബിലോണിൽ 1260 വർഷം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, തിരഞ്ഞെടുത്ത നിയമജനമായി ഇരിക്കേണ്ടിയിരുന്നവർ ഇനി ശബ്ബത്ത് ആചരിച്ചിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവമോ പ്രകൃതിയോ അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ അവർ ഉൾക്കൊണ്ട ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകളെ അവർ പിടിച്ചുപറ്റിയിരുന്നു. അതിന്റെ എല്ലാ വഴിക്കുറികളും, വിശ്വാസത്യാഗങ്ങളും, ഒത്തുതീർപ്പുകളും, അന്തർഘടക പോരാട്ടങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ട അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ചരിത്രം 1880-കളിൽ *The Desire of Ages* പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു നിർണ്ണായക ഘട്ടത്തിലെത്തി. ആ ഗ്രന്ഥത്തിലെ 671-ാം പേജിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിന്നു വന്നിരുന്ന ധാരണയെക്കാൾ ഏറെ അപ്പുറം വികസിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ബോധ്യമാണ്.

പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ഒരു വിവാദം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിന്റെ കാരണമായിരുന്നത്, അവരുടെ പ്രാരംഭ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു രൂപം കൊണ്ട ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിമിതമായ ഒരു ഗ്രഹിക്കലായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു: പിതാവോ, പുത്രനോ, പരിശുദ്ധാത്മാവോ ആയാലും, അവർ എല്ലാവരും “ദൈവത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണത ദേഹമായി” ആകുന്നു (കൊലൊസ്സ്യർ 2:9). ബൈബിളിലെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു: “ഇസ്രായേലേ, കേൾക്ക; നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഏക യഹോവ ആകുന്നു” (ആവർത്തനപുസ്തകം 6:4).

ആധുനിക യിസ്രായേൽ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ച് വൈവിധ്യമാർന്ന ധാരണകൾ നിലനിർത്തുന്നു; അവയിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ് ശരി. ആധുനിക യിസ്രായേലിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ, പരീക്ഷണകാലം ഇനിയും നിലനിൽക്കുമ്പോൾ തന്നേ, തന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവൃത്തി ദൈവം സമാപിപ്പിക്കും. യെഹൂദന്മാർക്കായി അവൻ ചെയ്തത് അതുതന്നെയായിരുന്നു; അവൻ ഒരിക്കലും മാറ്റമില്ലാത്തവനാകുന്നു. നിശ്ചയമായും നാം നിത്യകാലമൊട്ടാകെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും ഗുണത്തെയും കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ഗ്രഹികയിൽ വളരുകയും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും; എങ്കിലും, ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളെ തന്റെ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുവാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളെ പ്രകടമാക്കുന്ന സത്യത്തിന്റെ ഒരു ഉദ്ദേശ്യബോധമുള്ള പ്രവചനരേഖ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; ആ ചരിത്രം അവൻ ഇപ്പോൾ പഠിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഭാഗവുമാകുന്നു; കൂടാതെ, ആ വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്രിയയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രവചനവചനത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന വിവരം, പരീക്ഷണകാലത്തിന്റെ സമാപ്തിയോട് ഒത്തുചേരുന്ന ചർച്ചയുടെ ഒരു അന്ത്യബിന്ദുവിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> “ക്രിസ്തു മുൻനിന്നേ ഉണ്ടായിരുന്ന, സ്വയം നിലനിൽക്കുന്ന ദൈവപുത്രനാകുന്നു.... തന്റെ മുൻഅസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചു

> പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു മനസ്സിനെ ആരംഭമില്ലാത്ത യുഗങ്ങളിലേക്കു പിന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവൻ നമുക്കു ഉറപ്പു നൽകുന്നത്, അവൻ നിത്യ ദൈവത്തോടു അത്യന്തം അടുത്ത സഹവാസത്തിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സമയവും ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതാണ്. അന്നു യെഹൂദന്മാർ കേട്ടുകൊണ്ടിരു അവന്റെ ശബ്ദമുള്ളവൻ, ദൈവത്തോടുകൂടെ അവനോടൊപ്പം വളർത്തപ്പെട്ടവനെപ്പോലെ ഉണ്ടായിരുന്നതായിരുന്നു." Signs of the Time August 29, 1900.

> "അവൻ ദൈവത്തോടു സമനായിരുന്നു, അനന്തനും സർവ്വശക്തനും ആയിരുന്നു.... അവൻ നിത്യനും സ്വയമസ്തിത്വമുള്ള പുത്രനും ആകുന്നു.

> "ദൈവത്തിന്റെ വചനം ക്രിസ്തു ഈ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അവന്റെ മാനുഷികതയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ, അവന്റെ മുൻഅസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചും അതിവിശദമായി സംസാരിക്കുന്നു. വചനം ദൈവീയ സത്തയായി നിലനിന്നിരുന്നു; നിത്യദൈവപുത്രനായി, തന്റെ പിതാവിനോടുള്ള ഐക്യത്തിലും ഏകത്വത്തിലും അവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അനാദികാലംമുതൽ അവൻ നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായിരുന്നു; അവനിലൂടെയാണ് ഭൂമിയിലെ സകല ജാതികളും, യെഹൂദരും ജാതികളുമെല്ലാം, അവനെ സ്വീകരിച്ചാൽ, അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടത്. 'വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവമായിരുന്നു.' മനുഷ്യരോ ദൂതന്മാരോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ്, വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, ദൈവമായിരുന്നു." Review and Herald, April 5, 1906.

ആ ഭാഗത്തിൽ അവൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് യോഹന്നാന്റെ അറ്റമുതൽ പറഞ്ഞ വാക്കുകളിലാണ്.

> ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവമായിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. സകലവും അവൻമുഖാന്തരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതൊന്നും അവനില്ലാതെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. യോഹന്നാൻ 1:1–3.

ആരംഭത്തിൽ കുറഞ്ഞത് രണ്ട് ദൈവങ്ങൾ എങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്ന കാരണം യോഹന്നാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "വചനം ദൈവമായിരുന്നു; ദൈവത്തോടുകൂടെ ഇരുന്നതുമായിരുന്നു." ഉല്പത്തി ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യ വാക്യത്തിൽ ഹീബ്രു പദമായ "എലോഹീം" "ദൈവ എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വചന പലപ്പോഴും "എലോഹീം" ഏകവചന ദൈവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വ്യാകരണഘടനയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു; എങ്കിലും അത് എന്നിരുന്നാലും ബഹുവചനമാണ്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷ്യത്തിലൂടെ, ആ വാക്യത്തിലെ "എലോഹീം" ഏകവചന ദൈവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാകാമെന്ന പരിഗണനയെ യോഹന്നാൻ നീക്കിക്കളയുന്നു. അവന്റെ സാക്ഷ്യം കുറഞ്ഞത് ര

ദൈവങ്ങ ൾ എങ്ക ിലും ഉണ്ടെ ന്ന തു സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ു.

പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടുന്ന ത്രിത്വവിരോധികൾക്കു കൂടുതൽ ആശങ്കാജനകമായ കാര്യം, ആദിയിൽ “ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് വെള്ളങ്ങളുടെ മേൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു” എന്നതാണ്. വെള്ളങ്ങളുടെ മേൽ ചലിച്ച ആ “ആത്മാവ്” പിതാവായിരുന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ പുത്രനായിരുന്നോ, അതോ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് അവനെ വിളിക്കുന്നതുപോലെ സ്വർഗീയ ത്രയത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തിയായിരുന്നോ? യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വാക്യങ്ങൾക്കു പിന്നാലെ ഈ വാക്കുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

> അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ പ്രകാശമായിരുന്നു. ആ പ്രകാശം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഇരുള് അതിനെ ഗ്രഹിച്ചില്ല. യോഹന്നാൻ 1:4, 5.

വെളിച്ചത്തെയും ഇരുളിനെയും കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം, ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പറയുന്നതുമായ പൂർണ്ണമായ ഒത്തുപോകലിലാണ്.

> ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു: വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ; അപ്പോൾ വെളിച്ചം ഉണ്ടായി. ദൈവം വെളിച്ചം നല്ലതു എന്നു കണ്ടു; ദൈവം വെളിച്ചത്തെ ഇരുട്ടിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു. ഉല്പത്തി 1:3, 4.

ദൈവത്വത്തിന്റെ പരിചയപ്പെടുത്തലിനുശേഷം വരുന്ന സൃഷ്ടിവിവരണത്തിൽ വിഷയമായിരിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ രണ്ടു സമാന്തര ഭാഗങ്ങളിലേക്കു നാം ഉടൻ തന്നെ മടങ്ങിവരും. ആദിയിൽ ആദ്യം അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെടുന്ന സത്യം ദൈവത്വത്തിന്റെ ഘടനയോ സ്വഭാവമോ ആകുന്നു. എന്നാൽ സൃഷ്ടിയിലെ അന്തിമമായ മൂന്ന് വാക്കുകൾ “സത്യം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പദം രൂപപ്പെടുത്തുന്ന മൂന്ന് എബ്രായ അക്ഷരങ്ങളാൽ ആരംഭിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്ന രണ്ടാം അധ്യായം മൂന്നാം വാക്യം വരെ ആ ഭാഗം നിർത്തുന്നില്ല.

സൃഷ്ടിയുടെ വിവരണത്തിന്റെ ആരംഭം ദൈവത്വത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു; തുടർന്ന് അവന്റെ വചനത്തിന്റെ സൃഷ്ടിശക്തിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നെ ആ ഭാഗത്തെ സത്യത്തെയും മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെയും ആൽഫയും ഒമേഗയും മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവനാമത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യ ഒപ്പോടുകൂടി സമാപിപ്പിക്കുന്നു.

> ഏഴാം ദിവസത്ത ിൽ ദൈവം താൻ ചെയ്ത ിരുന്ന തന്റെ പ്രവൃത്ത ി അവസാനിപ്പ ിച്ച ു; താൻ ചെയ്ത ിരുന്ന സകല പ്രവൃത്ത ികളിൽ നിന്ന ു ഏഴാം ദിവസത്ത ിൽ അവൻ വിശ്രമിച്ച ു. ദൈവം ഏഴാം ദിവസത്തെ അനുഗ്രഹിച്ച ് അതിനെ വിശുദ്ധ ീകരിച്ച ു; കാരണം, ദൈവം സൃഷ്ട ിച്ച ു നിർമ്മ ിച്ച ിരുന്ന തന്റെ സകല പ്രവൃത്ത ികളിൽ നിന്ന ു അതിൽ അവൻ

വി(ശമിച്ച ു. ഉല പ്ത്ത ി 2:2, 3.

ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിൽ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആദ്യ സത്യങ്ങളുടെ അവസാനഭാഗം ആ ഭാഗത്തിന്റെ ഉച്ചസ്ഥിതിയാണ്. അത് “God,” “created,” “made” എന്ന മൂന്നു വാക്കുകളിൽ അവസാനിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ആ ഭാഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ ഊന്നിപ്പറയുന്നതോടൊപ്പം, ഏഴാംദിന ശബ്ബത്തിനെയും അത്രതന്നെ പ്രധാനമായി ഉന്നയിക്കുന്നു. ശബ്ബത്ത്, തീർച്ചയായും, സൃഷ്ടിയുടെ പ്രതീകവും ദൈവത്തിനും അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തിനും ഇടയിലെ അടയാളവും ആകുന്നു. സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആ അന്തിമമായ മൂന്നു വാക്കുകളുടെയും ആരംഭത്തിലുള്ള മൂന്നു അക്ഷരങ്ങളിൽ “Truth” പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശബ്ബത്തിന്റെ സത്യം എത്രത്തോളം ഗൗരവമുള്ളതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമാണെന്ന് സാക്ഷ്യം ഊന്നിപ്പറയുന്നു; എന്നാൽ അതുപോലെ തന്നെ ആഴമുള്ള മറ്റൊരു കാര്യം, ആ മൂന്നു അക്ഷരങ്ങളും ഒന്നാം, രണ്ടാം, മൂന്നാം ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളിലെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, ബൈബിളിലെ ആദ്യ ഭാഗത്തുതന്നെ, ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിശക്തിയുടെ അടയാളമായ ശബ്ബത്ത് കാലാന്ത്യത്തിലെ പരീക്ഷണവിഷയമായും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ബൈബിളിലെ അവസാന ഗ്രന്ഥം, യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ നൽകിയ സാക്ഷ്യത്തോടൊപ്പമിരിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ സാക്ഷിയെ നൽകുന്നു.

ആസ്യയിൽ ഉള്ള ഏഴ് സഭകൾക്കു യോഹന്നാൻ എഴുതുന്നതു: ഇപ്പോഴുള്ളവനും ഉണ്ടായിരുന്നവനും വരുവാനിരിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കുന്നവനിങ്കൽനിന്നും, അവന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഉള്ള ഏഴ് ആത്മാക്കളിങ്കൽനിന്നും, വിശ്വസ്തസാക്ഷിയും മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള ആദ്യജാതനും ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ അധിപതിയും ആയ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും, നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. നമ്മെ സ്നേഹിക്കുകയും തന്റെ രക്തത്താൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു നമ്മെ കഴുകി ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, തന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്നു നമ്മെ രാജാക്കളും പുരോഹിതന്മാരും ആക്കുകയും ചെയ്തവന്നു എന്നെന്നേക്കും മഹത്വവും ആധിപത്യവും ഉണ്ടാകട്ടെ. ആമേൻ. ഇതാ, അവൻ മേഘങ്ങളോടെ വരുന്നു; സകല കണ്ണുകളും അവനെ കാണും; അവനെ കുത്തിയവരും കാണും; ഭൂമിയിലെ സകല ഗോത്രങ്ങളും അവൻ നിമിത്തം വിലപിക്കും. അതേ, ആമേൻ. ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും, ആരംഭവും അവസാനവും ആകുന്നു എന്നു ഇപ്പോഴുള്ളവനും ഉണ്ടായിരുന്നവനും വരുവാനിരിക്കുന്നവനും സർവ്വശക്തനുമായ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

നിങ്ങ ളുടെ സഹോദരനും, കഷ്ട തയിലും യേശു(കിസ ്തുവിന്റെ രാജ്യ ത്ത ിലും സഹനത്ത ിലും നിങ്ങ ളുടെ സഹഭാഗിയുമായ ഞാനായ യോഹന്ന ാൻ, ദൈവവചനത്ത ിന്ന ും യേശു(കിസ ്തുവിന്റെ സാക്ഷ ്യ ത്ത ിന്ന ുമായി പത്മെ ാസ് എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന ദ്വ ീ

ആയിരുന്ന ു. കർത്ത ാവിന്റെ ദിവസത്ത ിൽ ഞാൻ ആത്മ ാവിൽ ആയിരുന്ന ു; അപ്പേ ാൾ എന്റെ പിന്ന ിൽ കാഹളനാദംപോലെ ഒരു മഹാശബ്ദ ം ഞാൻ കേട്ട ു; അത് അരുളിച്ചെ യ ്തതു: ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആകുന്ന ു, ആദ്യ നും അവസാനനും; നീ കാണുന്ന തു ഒരു പുസ ്തകത്ത ിൽ എഴുതി ഏഷ്യ യിലെ ഏഴ് സഭകൾക്ക ു അയക്ക ുക: എഫെസൊസിലേക്ക ും സ ്മൂർണയിലേക്ക ും പെർഗമൊസിലേക്ക ും തുയതിരയിലേക്ക ും സർദ്ദ ിസിലേക്ക ും ഫിലദെൽഫിയയിലേക്ക ും ലവോദിക്യ യിലേക്ക ും. വെളിപ്പ ാട് 1:4–11.

വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വാക്യങ്ങൾ അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുകയും ആ സന്ദേശം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരിലേക്കു എങ്ങനെ അറിയിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, അത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടാണ് എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു; അങ്ങനെ വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിനും ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിനും ഇടയിൽ ഒരു വ്യത്യാസം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ഒന്നത് ഒരു പ്രവചനമാണ്; മറ്റേതു ഒരു വെളിപ്പാടാണ്.

"വെളിപ്പാടിൽ ബൈബിളിലെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് അവസാനിക്കുന്നു. ഇവിടെ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ പൂരകഭാഗമുണ്ട്. ഒന്ന് ഒരു പ്രവചനം; മറ്റൊന്ന് ഒരു വെളിപ്പാട്. മുദ്രവെക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം വെളിപ്പാട് അല്ല; അവസാന നാളുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനത്തിലെ ആ ഭാഗമാണ്. ദൂതൻ കല്പിച്ചു: 'എന്നാൽ ദാനിയേലേ, നീ വചനങ്ങളെ അടച്ചുവെച്ചു, അന്ത്യകാലംവരെ പുസ്തകത്തിന് മുദ്രവെക്കുക.' ദാനിയേൽ 12:4." അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, 585.

വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വരിയിന്മേൽ വരിയായി ഒന്നിച്ചുചേർക്കേണ്ട പ്രവചനരേഖകൾ ഉണ്ട്. ആ പ്രവചനരേഖകളൊക്കെയും വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ സമാപിക്കുന്നു; എന്നാൽ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകം ആയിരുന്നില്ല; മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടത് ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുഴുവനുമാത്രവും ആയിരുന്നില്ല; മറിച്ച്, ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് "അവസാന ദിവസങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനത്തിലെ ആ ഭാഗം" ആയിരുന്നു.

"അവസാന ദിവസങ്ങ ൾ" എന്ന തിനെ ഒരു പൊതുവായ അർത്ഥ ത്ത ിൽ മനസ്സ ിലാക്ക ാൻ കഴിയും; എന്ന ാൽ അതിനെ പ്രചോദിതവചനങ്ങ ളായി മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന തിന്, (അവ അതുതന്നെ യാകകൊണ്ട ്) "അവസാന ദിവസങ്ങ ൾ" എന്ന പ്രയോഗത്ത ിന് അതോടൊപ്പ ം ഒരു പ്രവാചകപ്രതീകാത്മ കതയും ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ുവോ എന്ന ു നാം വിലയിരുത്തേ ണ്ട തുണ്ട ്. "അവസാന ദിവസങ്ങ ൾ" എന്ന ത് പ്രവാചകചരിത്രത്ത ിലെ ഒരു നിർദിഷ്ട കാലഘട്ട മാണ്; അതിന് അനേകം പിന്ത ുണരേഖകളുണ്ട ്. ആ ചരിത്രം അടുത്ത ഭാവിയിൽ വിശദമായി

അവതരിപ്പ ിക്ക ുമെന്ന ു ഞാൻ ്രപത്യ ാശിക്ക ുന്ന ു. ്രപത്യേ കിച്ച ് അത് 1798
മുതൽ കൃപാവിധിയുടെ അവസാനത്തേ ാളം ഉള്ള ചരി്രതമാണ്. ഇതു
തിരിച്ച റിയുന്ന തിനുള്ള ഒരു മാർഗം, അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത ിലുള്ള
വിശുദ്ധ മന്ദ ിരശു്രശൂഷയിൽ ന്യ ായവിധിയെ ്രപതിനിധീകരിച്ച ിരുന്ന ഒരു
വാർഷികദിവസമുണ്ട ായിരുന്ന ു എന്ന താണ്; അതാണ് ്രപായശ്ച ിത്ത ദിന
ആ അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത ിലുള്ള ശു്രശൂഷ Sister White ്രപതിരൂപാതീത
്രപായശ്ച ിത്ത ദിനം എന്ന ു വിളിക്ക ുന്ന തിന്റെ ്രപതിരൂപമായിരുന്ന ു.
്രപവാചകപരമോ ആത്മ ീയമോ ആയ ്രപായശ്ച ിത്ത ദിനം
കൃപാസമയത്ത ിന്റെ “അവസാന ദിവസങ്ങ ളെ” ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു;
അത് അന്ത ിമ ന്യ ായവിധിയുടെ കാലഘട്ട ത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.

ദാനിയേലിൽ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രവചനം ഇരട്ടസ്വഭാവമുള്ളതായിരുന്നു. അന്തിമകാലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭം പ്രഖ്യാപിച്ച ഒരു പ്രവചനം മില്ലറൈറ്റുകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. ദാനിയേലിലെ ആ ഭാഗം എട്ടും ഒൻപതും അധ്യായങ്ങളിലെ ഉലൈ നദിദർശനത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ദാനിയേലിൽ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മറ്റൊരു പ്രവചനം ന്യായവിധിയുടെ അവസാനവും, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനവും, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ അവസാനവും, ലോകത്തിന്റെ അവസാനവും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ആ ദർശനം ഹിദ്ദേക്കേൽ നദിയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

> “ദാനീയേൽ ദൈവത്തിൽനിന്നു പ്രാപിച്ച വെളിച്ചം പ്രത്യേകിച്ച് ഈ അന്ത്യദിവസങ്ങൾക്കായിട്ടാണ് നൽകപ്പെട്ടത്. ശിനാർദേശത്തിലെ മഹാനദികളായ ഉലായി നദിക്കരയിലും ഹിദ്ദേക്കെൽ നദിക്കരയിലും അവൻ കണ്ട ദർശനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിറവേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സകല സംഭവങ്ങളും ഉടൻ നിവൃത്തിയിലേക്കു വരും.” Testimonies to Ministers, 112, 113.

ഉലൈ ദർശനം 1798-ൽ മുദ്രവിമോചിതമായി; അത് ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും അവന്റെ ജനത്തെയും അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. ഹിദ്ദെക്കെൽ ദർശനം 1989-ൽ മുദ്രവിമോചിതമായി; ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം, നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിൽ വിവരണപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ, മുൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾ പാപ്പത്വത്താലും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളാലും ഒഴുക്കിക്കളയപ്പെട്ടപ്പോൾ, അത് ദൈവജനത്തിന്റെ ശത്രുക്കളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടു ദർശനങ്ങളും വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ ഏഴു സഭകളും ഏഴു മുദ്രകളും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ സഭയുടെ ആന്തരിക ചരിത്രമാണ്; മറ്റൊന്ന് സഭയുടെ ബാഹ്യ ചരിത്രമാണ്; ഇവ രണ്ടും സമ്പൂർണ്ണ കാലപരിധിയിലുടനീളം വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നതും “പ്രത്യേകിച്ച്” “ഈ അന്ത്യദിനങ്ങൾക്കായുള്ളതും” ആകുന്നു.

എന്ന ാൽ വെളിപ്പ ാടിന്റെ പുസ ്തകം മുദ്രയിട്ട പുസ ്തകമല്ലെ ന്ന ് നമ്മേ ാടു പറയപ്പെ ടുന്ന ുവെങ്ക ിലും, അതേ സമയം അത് മുദ്രയിട്ട പുസ ്തകമാണെന്ന ു നമ്മേ ാടു പറയപ്പെ ടുന്ന ു.

> “വെളിപ്പാട് ഒരു മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്ന പുസ്തകമാണ്; എന്നാൽ അതേ സമയം അത് തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകവും ആകുന്നു. ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന അത്ഭുതകരമായ സംഭവങ്ങളെ ഇത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഉപദേശങ്ങൾ നിർവചിതങ്ങളാണ്; അവ ഗൂഢവുമായും ഗ്രഹിക്കാനാവാത്തവയായും ഉള്ളതല്ല. ഇതിൽ ദാനിയേലിൽ ഉള്ളതുപോലെ അതേ പ്രവചനരേഖ തന്നെയാണ് വീണ്ടും കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ചില പ്രവചനങ്ങളെ ദൈവം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ അവയ്ക്കു പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കാണിച്ചുതരുന്നു. മഹത്തായ പ്രസക്തിയില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ കർത്താവ് ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.”
> Manuscript Releases, volume 9, 8.

ദാനിയേലിലെ പ്രവചനങ്ങൾ മുദ്രവിമോചിതമായതിനാൽ വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിമോചിതമായിരിക്കുന്നു; ദാനിയേലിൽ മുദ്രവിമോചിതമായ അതേ പ്രവചനരേഖകളാണ് വെളിപ്പാടിലും കാണപ്പെടുന്നത്. വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ മുദ്രയിട്ടിരുന്നത്, പ്രത്യേകിച്ച് “അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ” ദൈവജനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വെളിപ്പാടിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഈ പ്രസ്താവന എഴുതിയപ്പോൾ, അവർ അത് എഴുതിയ സമയത്ത് “ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ” മുദ്രയിട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട്, “ഇത് ഒരു മുദ്രയിട്ട പുസ്തകമാണ്” എന്നു അവർ എഴുതി. ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം “മുദ്രയിട്ട പുസ്തകമായിരുന്നു” എന്നും അവർ ഭൂതകാലപ്രയോഗത്തിൽ പറഞ്ഞു. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അത് 1798-ൽ മുദ്രവിമോചിതമായിരുന്നു.

അവളുടെ ജീവിതകാലത്ത് ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചു മുദ്രയിട്ടിരുന്നത്, ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഭാവി സംഭവങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല; പ്രധാനമായും, “ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ” അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭം അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനത്തോടു സമാന്തരമാണെന്നതു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന സത്യമായിരുന്നു. “ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ” യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രവാചക നിയമത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം, ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെയും ഗുണചരിത്രത്തിന്റെയും ഒരു ലക്ഷണവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; അതായത്, അവൻ സകലത്തിന്റെയും ആരംഭവും അവസാനവും ആകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തോടും ഗുണചരിത്രത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ട സത്യങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യപൂർവ്വമായ ഒരു വികാസം ഉണ്ടെന്നതു പ്രവചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

“യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം” എന്ന നിലയിൽ യേശുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുമ്പോൾ, ചരിത്രത്തിലുടനീളം സത്യം ക്രമാനുഗതമായും വ്യവസ്ഥിതമായും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം നിർവഹിക്ക പ്രവൃത്തിയെയാണ് അത് പ്രതീകപ്പെടുത്തുന്നത്. പ്രവചനവചനത്തെ മനസ്സിലാക്കപ്പെടേണ്ട സമയബിന്ദുവുവരെയും അദ്ദേഹം മുദ്രയിടുന്നു ഉപദേശത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി അദ്ദേഹം സത്യത്തെ മുദ്രവെക്കുകയും മുദ്രനീക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാൽമോനി എന്ന നിലയിൽ, യേശു അത്ഭുതകരനായ സംഖ്യകർത്താവും, തന്റെ ചരിത്രത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാലത്തിന്റെ അധിപതിയും ആകുന്ന ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന നിലയിൽ, മറ്റു കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം, അദ്ദേഹം ഭാഷയുടെ അധിപതിയും ആകുന്നു. യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം എന്ന നിലയിൽ, മനുഷ്യർക്കു സത്യം എപ്പോൾ വെളിപ്പെടണമെന്നത് നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ അവൻ തന്നെയാണ്.

വെളിപ്പാടിന്റെ ഒന്നാം അധ്യായത്തിൽ, ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വാക്യങ്ങൾക്കു ശേഷം, ദൈവത്വം പരസ്പരം വ്യക്തമായി ഭിന്നമായ മൂന്ന് സത്തകളായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

> ആസിയിലുള്ള ഏഴ് സഭകൾക്കു യോഹന്നാനിൽ നിന്നു: നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ,
>
> ഇരിക്കുന്നവനിൽനിന്നും, ഉണ്ടായിരുന്നതും, വരുവാനിരിക്കുന്നതുമായവനിൽനിന്നും;
>
> അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്ന ഏഴ് ആത്മാക്കളിൽ നിന്നുമുള്ളതും;
>
> വിശ്വസ്ത സാക്ഷിയും, മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യജാതനും, ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ അധിപനുമായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നുമാകുന്നു. വെളിപ്പാട് 1:4, 5.

ബൈബിളിലെ അവസാന പുസ്തകത്തിന്റെ ആമുഖം പിതാവിനെയും ആത്മാവിനെയും പുത്രനെയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സഭയ്ക്ക് വ്യക്തമായി ഒരു അഭിവാദ്യം അയയ്ക്കുന്നു. ദൈവവചനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം അതിന്റെ ആരംഭത്തെ ആവർത്തിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ഗ്രഹിക്കലിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഇത് ഫിലദെൽഫ്യക്കാരായിരിക്കുകയും ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ ആയി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടിയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവർ ഉടമ്പടി ചരിത്രത്തിന്റെ രേഖകളിലുടനീളം മുൻനിഴലായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അന്തിമ ഉടമ്പടി ജനമാണ്. മറ്റുസത്യങ്ങളോടൊപ്പം, ആ സാക്ഷികൾ പ്രവാചകചരിത്രം മുഴുവൻ ദൈവം തന്റെ സ്വഭാവത്തെയും ഗുണചാരിത്ര്യത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവ് ക്രമേണ വർധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന കാര്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു.

ദൈവത്തെ ക്ക റുിച്ച ുള്ള അറിവില്ല ായ ്മയുടെ ഏറ്റ വും മഹത്ത ായ ദൈ
(പതീകം മി(സയീമിനെ (പതിനിധീകരിച്ച ഫറവോനായിരുന്ന ു; മി(സയീം
സമസ ്ത ലോകത്ത ിന്റെയും അതിനാൽ സകല മനുഷ്യ വർഗത്ത ിന്റെയും
(പതീകമായിരുന്ന ു. ആ വഴിചിഹ്ന ം, ദൈവം തന്റെ നാമം
അറിയിക്ക ുവാൻ (ശമിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന യാഥാർഥ്യ ഇ(സായേലിന്റെ
ആരംഭത്ത ിൽത്ത ന്നെ , ആ (പ(കിയയുടെ തുടക്ക ം കുറിക്ക ുന്ന ു. യാഥ
ഇ(സായേലിന്റെ അവസാനത്ത ിൽ, ദൈവത്ത ിന്റെ നാമത്തെ ക്ക റുിച്ച ു
തർക്ക ം വീണ്ട ും ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. യാഥാർഥ്യ ഇ(സായേലിന്റെ
അവസാനത്ത ിൽ യേശു, ദാവീദിന്റെ ചരി(തം തിരിച്ച റിയിച്ച ും “ആദ്യ
പരാമർശത്ത ിന്റെ നിയമം” ഉപയോഗിച്ച ും, യെഹൂദന്മ ാരുടെ
ലാവൊദിക്യ ൻ അന്ധ തയെക്ക ുറിച്ച ുള്ള അന്ത ിമ (പസ ്താവനയെ
(പതിനിധീകരിച്ച ുകൊണ്ട ്, യെഹൂദന്മ ാരോടുള്ള തന്റെ ഇടപെടലിനെ
അടയാളപ്പെ ടുത്ത ി. അവർക്ക ് അവൻ പറഞ്ഞ ത് മനസ്സ ിലാക്ക ുവാൻ
കഴിഞ്ഞ ില്ല ; കാരണം അവർക്ക ് ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന നിയമം
അറിയില്ല ായിരുന്ന ു, അവരുടെ മുമ്പ ിൽ നിലകൊണ്ട ിരുന്ന ആൽഫയും
ഒമേഗയും അവർക്ക ് അറിയില്ല ായിരുന്ന ു.

ആത്മീയ ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, മോശെയുടെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിവാദത്തിന് സമാന്തരത്വം കാണപ്പെടുന്നു. അദ്വൈന്റിസം “അവസാന ദിവസങ്ങളുടെ” ചരിത്രത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, പ്രാചീന ഇസ്രായേലിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ തന്നെ, ആൽഫയെയും ഓമേഗയെയും കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള അനേകം അവസരങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, അദ്വൈന്റിസത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ഇനി കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടം ഉണ്ടായിരിക്കും.

വെളിപ്പാട് ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഭാഗത്തേക്കു തിരികെ വരുമ്പോൾ, കൃപയും സമാധാനവും അയക്കപ്പെടുന്നത് ഇരിക്കുന്നു, ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു, വരുവാൻ ഇരിക്കുന്നു എന്നവനിൽ നിന്നുമാണ്; അതുപോലെ ഏഴ് ആത്മാക്കളിൽ നിന്നുമാണ്; യേശുവിൽ നിന്നുമാണ് എന്നും നാം കാണുന്നു. ദൈവത്വം ഇവിടെ യേശു, ഏഴ് ആത്മാക്കൾ, കൂടാതെ ഇരിക്കുന്നു, ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു, വരുവാൻ ഇരിക്കുന്നു എന്നവൻ എന്നിങ്ങനെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അതുവഴി, “ഇരിക്കുന്നു, ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു, വരുവാൻ ഇരിക്കുന്നു” എന്ന രൂപത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നത് പിതാവാണ് എന്നു നമുക്ക് അറിയാൻ ഇടയാകുന്നു. ഈ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ നിത്യസ്വഭാവത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവൻ എപ്പോഴും നിലനിന്നവനാണ്; എട്ടും ഒമ്പതും വാക്യങ്ങളിൽ അതേ ഗുണം യേശുവിനോടു വ്യക്തമായി അനുബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

> “ഞാനാണ് ആൽഫയും ഒമേഗയും, ആരംഭവും അവസാനവും,” എന്ന ്
> കർത്ത ാവു അരുളിച്ചെ യ്യ ുന്ന ു, “ഇരിക്ക ുന്ന വനും ഇരുന്ന വനും

> വരുവാനിരിക്ക ുന്ന വനും സർവ്വ ശക്ത നുമായവൻ.” നിങ്ങ ളുടെ
> സഹോദരനും, യേശു ക്രിസ ്തുവിന്റെ കഷ്ട തയിലും രാജ്യ ത്ത ിലും
> സഹനത്ത ിലും നിങ്ങ ളോടുകൂടെ പങ്ക ാളിയും ആയ ഞാൻ
> യോഹന്ന ാൻ, ദൈവത്ത ിന്റെ വചനത്ത ിന്ന ും യേശു ക്രിസ ്തുവിന്റെ
> സാക്ഷ ്യ ത്ത ിന്ന ും വേണ്ട ി പത് മൊസ് എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന
> ഇരിക്ക യായിരുന്ന ു. കർത്ത ാവിന്റെ ദിവസത്ത ിൽ ഞാൻ ആത്മ ാവി
> ആയിരുന്ന ു; അപ്പേ ാൾ എന്റെ പിന്ന ിൽ കാഹളനാദംപോലുള്ള ഒരു
> മഹാശബ്ദ ം ഞാൻ കേട്ട ു, ഇങ്ങ നെ അരുളിച്ചെ യ ്തു: “ഞാനാണ്
> ആൽഫയും ഒമേഗയും, ആദ്യ നും അന്ത ്യ നും; നീ കാണുന്ന തു ഒരു
> പുസ ്തകത്ത ിൽ എഴുതി ഏഷ്യ യിലെ ഏഴു സഭകൾക്ക ു അയക്ക ുക;
> എഫെസൊസിലേക്ക ും സ ്മുർന്ന യിലേക്ക ും പെർഗാമൊസിലേക്ക ും
> തുയത്ത ീരയിലേക്ക ും സർദിസിലേക്ക ും ഫിലദെൽഫ്യ യിലേക്ക ും
> ലവൊദിക്യ യിലേക്ക ും.” വെളിപ്പ ാട് 1:8–11.

യേശുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ചുവപ്പ് നിറത്തിൽ അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്ന ബൈബിൾ കൈവശമുള്ളവർക്ക്, എട്ടാം വചനത്തിലും പതിനൊന്നാം വചനത്തിലും സംസാരിക്കുന്നത് യേശുവാണെന്ന് അറിയാം. ആ വചനങ്ങളിൽ, താൻ തന്നെയാണ് “ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുവാനിരിക്കുന്നവനും ആയ കർത്താവ്” എന്നു സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ, പിതാവിനോടു സമാനമായ അതേ നിത്യസ്വഭാവം താൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവനാണെന്ന് യേശു വ്യക്തമാക്കുന്നു; കൂടാതെ, താൻ “സർവ്വശക്തൻ” ആണെന്നും യേശു ചേർത്തുപറയുന്നു.

വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ—അതായത് അത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ആ പുസ്തകത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ—യേശു ആദ്യം തന്നേ പറയുന്നത്, താൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആണെന്നും, പിതാവിനെപ്പോലെ തന്നെയും നിത്യനായവനാണെന്നും, താനും സർവ്വശക്തനായ ദൈവമാണെന്നും ആകുന്നു. ദൈവസ്വഭാവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളാണ് വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ യേശുവിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യവചനങ്ങൾ. ആ ഗുണങ്ങൾ, ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആദിമ നിലപാട് ഇന്നും പ്രതിരോധിക്കുന്ന അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾക്കു നേരിട്ടുള്ള ഇടർച്ചക്കല്ലുകളാണ്. പിതാവ് തന്റെ പുത്രനെ പ്രസവിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനം, വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്വത്തിന്റെ വിവരണത്തെ തുടർന്നാണ് രണ്ടാം വരവ് വരുന്നത്. ഇരുപത്തിരണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ, പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭവുമായി പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനം യോജിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു; ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഏഴാം വാക്യത്തോടു പന്ത്രണ്ടാം വാക്യം രണ്ടാം വരവിനെ പരാമർശിക്കുന്നതിലൂടെ സമാന്തരമാകുന്നു.

> ഇതാ, ഞാൻ വേഗത്ത ിൽ വരുന്ന ു; എന്റെ ്രപതിഫലം എന്നേ ാടുകൂടെ ഉണ്ട ്; ഓരോരുത്ത ന്ന ു അവന്റെ ്രപവൃത്ത ിക്ക ു തക്ക വണ്ണ ം കൊടുക്കേ ണ്ട തിന്ന ു. ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആകുന്ന ു, ആദിയും അന്ത വും, ഒന്ന ാമനും അവസാനത്ത വനും. അവന്റെ കല ്പനകൾ അനുസരിക്ക ുന്ന വർ ഭാഗ്യ വാന്മ ാർ; അവർക്ക ു ജീവവൃക്ഷ ത്ത ിന്മേ ൽ അധികാരം ഉണ്ട ാകേണ്ട തിന്ന ും നഗരത്ത കവാടങ്ങ ൾ വഴി ്രപവേശിക്കേ ണ്ട തിന്ന ും. പുറത്തേ ാ നായ്ക്ക ളും മ്രന്ത വാദികളും വ്യ ഭിചാരികളും കൊലയാളികളും വി്രഗഹാരാധകരും അസത്യ ം സ്നേഹിക്ക ുകയും ്രപവർത്ത ിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ഏവരും ആകുന്ന ു. ഞാൻ യേശു, സഭകളിൽ നിങ്ങ ളോടു ഈ കാര്യ ങ്ങ ൾ സാക്ഷ ്യ പ്പെ ടുത്തേ ണ്ട തിന്ന ു എന്റെ ദൂതനെ അയച്ച ിരിക്ക ുന്ന ദാവീദിന്റെ വേരും സന്ത തിയും, ്രപകാശമുള്ള ്രപഭാതനക്ഷ ്രതവും ആകുന്ന ു. ആത്മ ാവും വധുവും പറയുന്ന ു: വരിക. കേൾക്ക ുന്ന വനും പറയട്ടെ : വരിക. ദാഹമുള്ള വൻ വരട്ടെ . ഇച്ഛ ിക്ക ുന്ന വൻ ജീവജലം സൗജന്യ മായി എടുക്ക ട്ടെ . വെളിപ്പ ാട് 22:12–17.

രണ്ടാം വരവിനെ പരാമർശിച്ചതിനുശേഷം, വെളിപ്പാട് ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെപ്പോലെ, യേശു താനാണ് ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്നു സ്വയം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. തുടർന്ന്, ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നവരും കേൾക്കാത്തവരുമായുള്ള വ്യത്യാസം അദ്ദേഹം ചേർക്കുന്നു. ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഒന്നുമുതൽ മൂന്നുവരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ദേശവിനിമയ പ്രക്രിയയെ, സന്ദേശത്തോടുകൂടെ ഗബ്രിയേലിനെ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചത് താനാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം പരാമർശിക്കുന്നു.

അതിനുശേഷം, പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ ശാസ്ത്രിമാരോടും പരീശന്മാരോടും അവൻ പറഞ്ഞ അവസാന പ്രസ്താവനയിലേക്കു അവൻ വീണ്ടും മടങ്ങുന്നു. “അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ” ഉള്ളവർക്കായി വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ ഉത്തരം നൽകി, അവരുടെ “അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ” ഉണ്ടായിരുന്ന യെഹൂദന്മാർക്കു ഗ്രഹിക്കാനായില്ലാത്ത കാര്യം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട്, യാഥാർത്ഥ്യമായ ഇസ്രായേലിന്റെയും ആത്മീയ ഇസ്രായേലിന്റെയും ഈ രണ്ടു അവസാനങ്ങളെയും അവൻ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ ദാവീദിന്റെ മൂലം (ആരംഭം)യും സന്തതിയും (അവസാനം) ആകുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ദാവീദിനെയും അവന്റെ കർത്താവിനെയും സംബന്ധിച്ച വിഷയം, വാദപ്രിയരായ യെഹൂദന്മാരോടു യേശു പറഞ്ഞ അവസാന പ്രസ്താവനയായിരുന്നു; ഫിലദെൽഫ്യയിലെ സഭയോടുള്ള സന്ദേശപ്രകാരം തങ്ങളെ യെഹൂദന്മാർ എന്നു അവകാശപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെ അല്ലാത്ത, അവസാന ദിവസങ്ങളിലുള്ളവർക്കുള്ള അന്തിമ പ്രഖ്യാപനത്തെയും അത് മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

> ഇതാ, തങ്ങ ളെ യെഹൂദന്മ ാർ എന്ന ു പറയുകയും, അങ്ങ നെ അല്ല ാതിരിക്ക യും, കള്ള ം പറയുകയും ചെയ്യ ുന്ന സാത്ത ാന്റെ

> സഭയിലെവരിൽ നിന്ന ു ചിലരെ ഞാൻ നിന്റെ കാലുകൾക്ക ുമുമ്പ ിൽ
> വന്ന ് നമസ ്കരിക്ക ുമാറാക്ക ും; ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു
> അവർ അറിയുമാറാക്ക ും. നീ എന്റെ സഹിഷ ്ണുതയുടെ വചനം
> കാത്ത ുകൊണ്ട ിരിക്ക യാൽ, ഭൂമിയിൽ വസിക്ക ുന്ന വരെ പരീക്ഷ ിപ്പ
> സകല ലോകത്ത ിന്മേ ലും വരുവാനുള്ള പരീക്ഷ യുടെ ഘട്ട ത്ത ിൽനി
> ഞാൻ നിന്നെ യും കാത്ത ുകൊള്ള ും. വെളിപ്പ ാട് 3:9, 10.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ പാദങ്ങളിൽ ആരാധിക്കുന്നവർ കർത്താവിന്റെ വായിൽനിന്ന് ഛർദ്ദിക്കപ്പെട്ട ലാവൊദിക്ക്യയിലെ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുക്കളാകുന്നു.

> "വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാൽക്കൽ നമസ്കരിക്കുന്നവർ (വെളിപ്പാട് 3:9) ഒടുവിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നു നിങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഇവിടെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഭിന്നാഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടിവരുന്നു; കാരണം ദൈവം എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നത്, ഈ വർഗ്ഗം വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്ന അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളായിരുന്നു; അവർ വഴിതെറ്റിപ്പോയി, 'ദൈവപുത്രനെ വീണ്ടും തങ്ങളിലേക്കു ക്രൂശിച്ചു, അവനെ പരസ്യലജ്ജയ്ക്ക് ഇരയാക്കി.' ഇനിയും വരാനിരിക്കുന്ന 'പരീക്ഷയുടെ സമയത്തിൽ,' ഓരോരുത്തരുടെയും യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുവാനായി, അവർ തങ്ങൾ എന്നേക്കും നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണെന്ന് അറിയും; ആത്മാവിന്റെ വേദനകൊണ്ട് മുങ്ങിപ്പോയ അവർ വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാൽക്കൽ നമിക്കും." Word to the Little Flock, 12.

ബൈബിളിന്റെയും പ്രവചനാത്മ ാവിന്റെയും പ്രകാരം വിശുദ്ധ ന്മ ാരുടെ
പാദങ്ങ ളിൽ നമസ ്കരിക്ക ുന്ന വർ സാത്ത ാന്റെ സഭാഗോഗത്ത ിലെ
അംഗങ്ങ ളാകുന്ന ു. അവർ തങ്ങ ൾ യെഹൂദന്മ ാരാണെന്ന ്
അവകാശപ്പെ ടുന്ന ു, എങ്ക ിലും അവർ അങ്ങ നെ അല്ല . നീതിമാന്മ ാരായ
അഡ്വെ ന്റിസ്റ്റ ുകളെയാണ് ഫിലദെൽഫ്യ ാ സഭയിൽ അഭിസംബോധന
ചെയ്യ ുന്ന ത്. ഒരു ലക്ഷ ത്ത ിനാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേർ
ഫിലദെൽഫ്യ ാക്ക ാരാകുന്ന ു; തങ്ങ ൾ യെഹൂദന്മ ാരാണെന്ന ്
പറയുന്ന ുവെങ്ക ിലും അങ്ങ നെ അല്ല ാത്ത വർ—ലാവൊദിക്യ ാക്ക ാരാകു
"അവസാനകാലത്ത ു" വിശ്വ സ ്തരായ ജനങ്ങ ളുടെ രണ്ട ് വർഗ്ഗ ങ്ങ ൾ ഉണ്ട
ലക്ഷ ത്ത ിനാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേരും രക്ത സാക്ഷ ികളായവരു
സഭകളിൽ വിമർശനമൊന്ന ുമില്ല ാത്ത ത് രണ്ട ് സഭകൾക്ക ു മാത്രമാണ്.
ഒന്ന ാമത്, ഒരിക്ക ലും മരിക്ക ാത്ത വരെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന
ഫിലദെൽഫ്യ ാ; മറ്റേ തു, വിശ്വ സ ്തരായ രക്ത സാക്ഷ ികളെ
പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന സ ്മൂർനാ. രക്ത സാക്ഷ ികളും
മരിക്ക ാതിരിക്ക ുന്ന വരും—സ ്മൂർനായും ഫിലദെൽഫ്യ ായും—തങ്ങ ൾക്ക
നല ്കപ്പെ ട്ട സന്ദേ ശത്തോ ാടു യാതൊരു കുറ്റ ാരോപണവും
ചേർക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ില്ല ാത്ത ഏഴ് സഭകളിൽ ഏകമായവയാണ്. എങ്ക ിലും, ഇരു
സഭകളും തങ്ങ ൾ യെഹൂദന്മ ാരാണെന്ന ് അവകാശപ്പെ ട്ടെ ങ്ക ിലും അങ്ങ
അല്ല ാത്ത വരോടു ഇടപെടേണ്ട ിവന്ന ു. ഇതു അങ്ങ നെ തന്നെ യാണ്;
കാരണം "അവസാനകാലത്ത ു" അവർ എല്ല ാവരും ഒരേ സാഹചര്യ ങ്ങ ളെ
അഭിമുഖീകരിക്ക ുന്ന ഒരേ സഭയിലെ അംഗങ്ങ ളാകുന്ന ു. ഒരു വർഗ്ഗ ം

തങ്ങ ളുടെ രക്ത ത്ത ാൽ സാക്ഷ ്യ ം ചെയ്യ ുവാൻ നിയമിക്ക പ്പെ ട്ട വ
രൂപാന്ത രമലയിൽ മോശെയാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; മറ്റെ ാരു
വർഗ്ഗ ം ഒരിക്ക ലും മരിക്ക ാതിരുന്ന ഏലിയാവാൽ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.

> സ്മിർണയിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതി അയക്കുക; മരിച്ചവനും ജീവനുള്ളവനും ആയ ആദിയും അന്ത്യനും ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നിന്റെ പ്രവൃത്തികളും കഷ്ടതയും ദാരിദ്ര്യവും ഞാൻ അറിയുന്നു; എങ്കിലും നീ സമ്പന്നൻ ആകുന്നു. തങ്ങൾ യെഹൂദർ ആകുന്നു എന്നു പറയുന്നവരും അല്ലാത്തവരും, സാത്താന്റെ സഭാഗൃഹം ആയിരിക്കുന്നവരും പറയുന്ന ദൂഷണം ഞാൻ അറിയുന്നു. നീ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന കാര്യങ്ങളൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഇതാ, നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു പിശാച് നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവിൽ ഇട്ടുകളയും; നിങ്ങൾക്കു പത്തു ദിവസം കഷ്ടത ഉണ്ടാകും; മരണംവരെ വിശ്വസ്തനായിരിക്ക; ഞാൻ നിനക്കു ജീവന്റെ കിരീടം തരും. വെളിപ്പാടു 2:8–10.

സ്മിർന സഭയുടെ അത്യന്തം ദാരുണമായ സാഹചര്യങ്ങളെ യേശു വിവരിക്കുമ്പോൾ, “എന്നാൽ നീ ധനവാൻ ആകുന്നു” എന്നു പറയുന്നതിലൂടെ ഒരേയൊരു അനുകൂല പരാമർശം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത്; ഇങ്ങനെ, ധനവാന്മാരല്ലാത്ത സാത്താന്റെ പള്ളിയിലെ അംഗങ്ങളോടു അവരെ വിരുദ്ധമായി നിർദേശിക്കുന്നു. വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളായി ഇരിക്കയും തങ്ങൾ ധനവാന്മാരാണെന്ന് വിചാരിക്കയും ചെയ്തിട്ടും അങ്ങനെ അല്ലാത്തവർ, തങ്ങൾ യെഹൂദന്മാരാണെന്ന് പറയുന്നവരായിട്ടും യെഹൂദന്മാർ അല്ലാത്തവരാണ്—കാരണം അവർ ലവോദിക്യയിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളാകുന്നു.

വെളിപ്പ ാടിന്റെ ആരംഭത്ത ിൽ ദൈവത്വ ം മൂന്ന ു വ്യ ക്ത ികളായി
അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; വെളിപ്പ ാടുപുസ ്തകത്ത ിന്റെ അവസാനത്ത
യേശുവിനെയും ആത്മ ാവിനെയും നേരിട്ട ് പരാമർശിക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ിലും
പിതാവിനെ അങ്ങ നെ നേരിട്ട ് പരാമർശിക്ക ുന്ന ില്ല . അതുകൊണ്ട ്
യാതൊരു വ്യ ത്യ ാസവും ഉണ്ട ാകുന്ന ില്ല ; കാരണം “വരി മേൽ വരി” എന്ന
തത്വ ം, ആദ്യ ം അവസാനം വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ു എന്ന സിദ്ധ ാന്ത ത്തോ
ചേർന്ന പ്പോ ാൾ, വെളിപ്പ ാടിന്റെ അവസാന വാക്യ ങ്ങ ളിൽ പിതാവിനെ
അവിടെ ഉള്ള വനായി അംഗീകരിക്ക ണമെന്ന ് ആവശ്യ പ്പെ ടുന്ന ു; ആദ്യ
വാക്യ ങ്ങ ളിൽ തന്നേ അവൻ അവിടെ ഉള്ള വനായി ഇതിനകം
തിരിച്ച റിയപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തിനാൽ. ഇത് യോഹന്ന ാന്റെ സുവിശേഷം
ഒന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ കാണുന്ന തിൽ നിന്ന ു വ്യ ത്യ സ ്തമല്ല ; അവിടെ
യോഹന്ന ാൻ ആത്മ ാവിനെ നേരിട്ട ് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ില്ല , എങ്ക ിലും
ആത്മ ാവ് അവിടെ ഉണ്ടെ ന്ന ു മനസ്സ ിലാക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; കാരണം “ആദി
എന്ന ്രപയോഗം ആദ്യ ം എഴുതപ്പെ ട്ട പ്പോ ാഴുതന്നെ ആത്മ ാവ് അവിടെ
ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. യോഹന്ന ാന്റെ സുവിശേഷസാക്ഷ ്യ ം ഒന്ന ാം
അധ്യ ായത്ത ിൽ അതേ വാചകത്തോ ാടെയാണ് ആരംഭിക്ക ുന്ന ത്:

“ആദിയിൽ.”

“ആരംഭം” ഒരു പ്രവാചകാത്മക പ്രതീകമാണ്; അതിനാൽ വരിയിന്മേൽ വരി എന്ന സിദ്ധാന്തവും ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രവാചകാത്മക നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം അതിനെ വിലയിരുത്തേണ്ടതാണ്. മോശെയുടെ ആരംഭം യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ ആരംഭമാണ്; അതുതന്നെ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭവും വെളിപ്പാടിന്റെ അവസാനവും ആകുന്നു. ആ നാല് വരികളിൽ, രണ്ടു പ്രാവശ്യം സ്വർഗ്ഗീയ ത്രയത്തിലെ മൂന്നു വ്യക്തികളെയും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; ഒരു വരിയിൽ (യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ) ആത്മാവ് അഭാവത്തിലായിരിക്കാം, നാലാമത്തെ വരിയിൽ പിതാവ് അഭാവത്തിലാകുന്നു; എന്നാൽ അവയെ ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, ദൈവികമായ മൂന്നു വ്യക്തികളും ആ നാല് വരികളിലുമെല്ലാം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പിതാവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ക്രിസ്തു വന്നു, പുത്രനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പരിശുദ്ധാത്മാവും വന്നു. ഈ മൂന്നുപേരും നിത്യമായ ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്തു. പിതാവ് ലോകത്തെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ട് അവൻ യേശുവിനെ നല്കി; യേശുവും ലോകത്തെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ട്, താൻ സൃഷ്ടിച്ചവരുടെ ജഡം നിത്യതയ്ക്കായി തന്നിൽ ഏറ്റെടുക്കാൻ അവൻ സമ്മതിച്ചു. സ്രഷ്ടാവ് തന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ ഭാഗമാകുവാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതെന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ എങ്ങനെയുള്ള ദാനമാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്? ദൈവത്വത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തിയും സ്വയം തന്നെ നല്കി; കാരണം, “മനുഷ്യജാതി” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സത്തയുടെ ഉള്ളിൽ നിത്യത മുഴുവൻ വസിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തെ അവൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവജനത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളുമായി ആവർത്തിച്ചു ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യസൃഷ്ടിയോടുകൂടെ വസിക്കേണ്ട ദൈവത്വത്തിലെ വ്യക്തി അവനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ പലപ്പോഴും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയോ മനുഷ്യരാശിയെയോ ഒരുപോലെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രതീകത്തിലൂടെയാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ആദിയിൽ ആത്മാവ് ജലങ്ങളുടെ മേൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

> അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ കണ്ട ജലങ്ങൾ, ആ വേശ്യ ഇരിക്കുന്നിടത്തുള്ളവ, ജനങ്ങളും പുരുഷാരങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷകളും ആകുന്നു. വെളിപ്പാട് 17:15.

മോശെ സ്ഥ ാപിച്ച വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിൽ തൊഴിലാളികൾ പിന്ത ുടരേണ്ട
വിധത്ത ിൽ ്രപത്യേ കമായി വിശദീകരിച്ച മാതൃക ലഭിക്ക ാതിരുന്ന ഏക
ഉപകരണം ഏഴ് ശാഖകളുള്ള ദീപസ ്തംഭമായിരുന്ന ു. ദീപസ ്തംഭം
മനുഷ്യ സ്വ ഭാവവും ദൈവസ്വ ഭാവവും ഒന്ന ിച്ച ുചേരുന്ന തിനെ
്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ഈ കാരണത്ത ാൽ തന്നെ യാണ്

വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിലെ ഉപകരണങ്ങ ളിൽ മനുഷ്യ ർക്ക ് തങ്ങ ളുടെ
സംഭാവന നൽകുവാൻ വിട്ട ുകൊടുത്ത ഏക വസ ്തുവായി
ദീപസ ്തംഭത്ത ിന്റെ രൂപകൽപ്പ ന ഉണ്ട ായിരുന്ന ത്. ക്രിസ ്തു നടന്ന ു നടക
ഏഴ് ദീപസ ്തംഭങ്ങ ൾ ഏഴ് സഭകളായി തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ു; എന്ന ിരുന്ന
ദീപസ ്തംഭം പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന എണ്ണ യാൽ
പൂരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; പ്രകാശത്ത ിനായി ജ്വ ാലയെ
ധരിച്ച ുനിർത്ത ിയിരുന്ന ദീപങ്ങ ളുടെ തിരികൾ, ലോകത്ത ിന്റെ
വെളിച്ച മായി പ്രകാശിക്ക ുന്ന ക്രിസ ്തുവിന്റെ നീതിയെ
പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന വിധം, പുരോഹിതന്മ ാർ ഉപയോഗിച്ച വെളുത്ത
ശണവസ്ത്രങ്ങ ളിൽ നിന്ന ാണ് നിർമ്മ ിച്ച ിരുന്ന ത്. ദൈവജനങ്ങ ൾ
ലോകത്ത ിന്റെ വെളിച്ച മാണ്; എന്ന ാൽ ആ വെളിച്ച ം
പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിന്റെ എണ്ണ യാൽ മാത്രമേ പോഷിക്ക പ്പെ ടുന്ന ുള്ള ു.
തിരുവെഴുത്ത ുകളിൽ പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിനെ വിവരിക്ക ുന്ന തിൽ, അവൻ
പലപ്പേ ാഴും മനുഷ്യ രുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട വനായി അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന

> സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു മിന്നലുകളും ഇടിമുഴക്കങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു; സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അഗ്നിജ്വാലകളായി ഏഴ് വിളക്കുകൾ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവ ദൈവത്തിന്റെ ഏഴ് ആത്മാക്കളാകുന്നു. വെളിപ്പാട് 4:5.

ഇവിടെ ഏഴ് ദീപങ്ങൾ "ദൈവത്തിന്റെ ഏഴ് ആത്മാക്കൾ" എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ ഏഴ് ദീപസ്തംഭങ്ങൾ ഏഴ് സഭകളാണെന്ന് നമുക്ക് അറിയിക്കപ്പെടുന്നു.

> എന്റെ വലങ്കയ്യിൽ നീ കണ്ട ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ഏഴ് സ്വർണ്ണവിളക്കുതണ്ടുകളുടെയും രഹസ്യം ഇതാകുന്നു. ആ ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങൾ ഏഴ് സഭകളുടെ ദൂതന്മാരാകുന്നു; നീ കണ്ട ഏഴ് വിളക്കുതണ്ടുകൾ ഏഴ് സഭകളാകുന്നു. വെളിപ്പാട് 1:20.

ഏഴ് ദീപസ്തംഭങ്ങൾ ഏഴ് ആത്മാക്കൾ കൂടിയാണ്; അവ ദൈവത്തിന്റെ സഭയും ആകുന്നു.

> ഞാൻ നോക്കി; അപ്പോൾ, ഇതാ, സിംഹാസനത്തിന്റെയും നാലു ജീവികളുടെയും നടുവിലും മൂപ്പന്മാരുടെ നടുവിലും, അറുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ഒരു കുഞ്ഞാട് നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു; അതിന്നു ഏഴ് കൊമ്പുകളും ഏഴ് കണ്ണുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവ സർവ്വഭൂമിയിലേക്കും അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഏഴ് ആത്മാക്കളാകുന്നു. വെളിപ്പാട് 5:6.

ഏഴ് കൊമ്പ ുകളും ഏഴ് കണ്ണ ുകളും സകല ഭൂമിയിലേക്ക ും
അയക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവും ആകുന്ന ു; ഒരു ക്രിസ്ത്യ
സ ്നാനമേറ്റ പ്പേ ാൾ അവനും സകല ഭൂമിയിലേക്ക ും അയക്ക പ്പെ ടുന്ന ു;
കാരണം അവൻ പിതാവിന്റെ, പുത്രന്റെ, പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിന്റെ
നാമത്ത ിൽ സ ്നാനമേറ്റ ിരിക്ക ുന്ന ു. ഞായറാഴ്ച ാനിയമ പ്രതിസന്ധ ിയിലെ
രക്ത സാക്ഷ ികൾക്ക ും, 1844 മുതൽ ആധുനിക ആത്മ ീയ ഇസ്രായേലിൽ

വിശ്വാസത്തിൽ മരിച്ച എല്ലാവർക്കും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹത്തിൽ, അവരുടെ സംസ്കാരങ്ങൾക്ക് അനുസ്മരണവചനമൊരുക്കുന്നത് ആത്മാവുതന്നെയാണ്; അവൻ, “അതേ,” “അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽനിന്ന് വിശ്രമിക്കട്ടെ” എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ; കാരണം അവർ തങ്ങളുടെ ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതുവരെ അവരുടെ പ്രയത്നകാലമൊട്ടാകെയും അവൻ അവരോടുകൂടെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

> അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു എന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു: എഴുതുക, ഇപ്പോൾമുതൽ കർത്താവിൽ മരിക്കുന്ന മരിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അതേ, അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽനിന്നു വിശ്രമിക്കേണ്ടതിന്നു, അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ അവരെ പിന്തുടരുന്നു എന്നു ആത്മാവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. വെളിപ്പാട് 14:13.

വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ അന്ത്യവും ആരംഭവും, ബൈബിളിന്റെ ആരംഭവും, യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭവും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, വരിയിന്മേൽ വരി എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പിതാവും അവിടെ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, ദൈവത്വത്തിന്റെ മൂന്നു വ്യക്തികളും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. പുത്രൻ താനെത്തന്നെ ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്നു തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ സന്നിഹിതനാകുന്നു.

മനുഷ്യത്വവും ദൈവികത്വവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനം പരിശുദ്ധാത്മാവും മനുഷ്യവർഗ്ഗവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനമാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയുന്നുവെങ്കിൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളോടുകൂടെ എന്തുകൊണ്ട് ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഈ ദൃഷ്ടികോണം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, നാം ഇത്രയും തവണ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ രണ്ട് “ആരംഭങ്ങളിൽ” എന്ന വിഷയത്തിലേക്ക് വീണ്ടും മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു.

> ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഭൂമി രൂപമില്ലാത്തതും ശൂന്യമായതുമായിരുന്നു; ആഴത്തിന്റെ മേൽപ്പുറത്ത് അന്ധകാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ജലങ്ങളുടെ മേൽപ്പുറത്ത് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു: വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ; അങ്ങനെ വെളിച്ചം ഉണ്ടായി. വെളിച്ചം നല്ലതാണെന്ന് ദൈവം കണ്ടു; ദൈവം വെളിച്ചത്തെയും അന്ധകാരത്തെയും വേർതിരിച്ചു. ഉല്പത്തി 1:1–4.

> ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അതേ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉണ്ടായി; ഉണ്ടായതിൽ ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചം

> ആയിരുന്ന ു. വെളിച്ച ം ഇരുളിൽ ്രപകാശിക്ക ുന്ന ു; ഇരുള് അതിനെ ്രഗഹിച്ച ില്ല . യോഹന്ന ാൻ 1:1–5.

“ആദിയിൽ” എന്ന ഈ രണ്ടു സാക്ഷികളെ ഉപയോഗിച്ച്; സകലവും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവവചനമായവൻ, തന്റെ ജീവനും നല്കി, കാരണം “അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു,” അവന്റെ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ “വെളിച്ചം” ആയിരുന്നു. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ “വെളിച്ചം” സ്രഷ്ടാവിന്റെ നീതിയാണ്. സ്രഷ്ടാവിന്റെ നീതി വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ദീപങ്ങളിലെ തിരിയാണ്.

> അവൾക്കു ശുദ്ധവും വെളുപ്പുമായ മിനുസമുള്ള നൂൽവസ്ത്രം ധരിക്കുവാൻ അനുമതി ലഭിച്ചു; കാരണം ആ മിനുസമുള്ള നൂൽവസ്ത്രം വിശുദ്ധന്മാരുടെ നീതിയാകുന്നു. വെളിപ്പാട് 19:18.

തിരിയെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന എണ്ണ വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആദിയിൽ ഭൂമി ഇരുളാൽ മൂടപ്പെട്ടിരുന്നതും വെളിച്ചമില്ലാതിരുന്നതുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ മനുഷ്യർക്കു വെളിച്ചം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു, യേശു തന്റെ ജീവൻ—തന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ജീവൻ—നൽകി.

> ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്ന എല്ലാവരും അവനെ ആരാധിക്കും; ലോകസ്ഥാപനമുതൽ അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരുകൾ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരത്രേ അവർ. വെളിപ്പാട് 13:8.

യേശു മനുഷ്യവർഗത്തിനുവേണ്ടി യാഗബലിയായി ഇരിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ, മനുഷ്യർക്ക് വെളിച്ചം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ തന്റെ ജീവൻ നൽകി. ഈ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലും കാണുന്നതുപോലെ, എപ്പോഴൊക്കെയായാലും വെളിച്ചം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ആ വെളിച്ചം വെളിച്ചവും ഇരുളുംകൊണ്ട് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടുവർഗ്ഗാരാധകരെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു—പകലിന്റെ മക്കളെയോ രാത്രിയുടെ മക്കളെയോ.

> എന്നാൽ സഹോദരങ്ങളേ, ആ ദിവസം കള്ളനെപ്പോലെ നിങ്ങളെ അപ്രതീക്ഷിതമായി പിടികൂടേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ അന്ധകാരത്തിൽ അല്ല. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കളും പകൽക്കാലത്തിന്റെ മക്കളും ആകുന്നു; നാം രാത്രിയുടേയോ അന്ധകാരത്തിന്റേയോ അല്ല. 1 തെസ്സലോനിക്ക്യർ 5:4, 5.

വിശുദ്ധ ാത്മ ാവിന് പകലിന്റെ മക്ക ളുമായുള്ള അടുത്ത നിത്യ ബന്ധ തിരിച്ച റിയുമ്പേ ാൾ, ദൈവത്ത ിന്റെ മക്ക ളുടെയും വിശുദ്ധ ാത്മ ാവിന്റെയും ്രപതീകങ്ങ ൾ എന്ത ുകൊണ്ട ് ഇങ്ങ നെ അടു ബന്ധ മുള്ള വയാണെന്ന ് നമുക്ക ് മനസ്സ ിലാക്ക ാൻ കഴിയും. വെളിപ്പ ാ അവസാന ഭാഗത്ത ിൽ, യേശുവിനെ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയി നാം കാണുന്ന ു; വരി മേൽ വരി എന്ന ്രപയോഗത്ത ിലൂടെ പിതാവിനെ നാം കാണുന്ന ു; കൂടാതെ വിശുദ്ധ ാത്മ ാവ് തനിക്ക ുതന്നെ യുള്ള തന്റെ അ

പ്രതീകാത്മ ക അവതരണം നല കുന്ന ു; കാരണം പുരാതനകാലത്തെ വിശുദ്ധ ന്മ ാർ വിശുദ്ധ ാത്മ ാവാൽ പ്രേരിതരായി സംസാരിച്ച ിരുന്ന ു. ഉല പ്ത്ത ിയിൽ തന്നേ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള അവന്റെ ആദ്യ പ്രസ ്താവനയിൽ, അ ജലങ്ങ ളുടെ മേൽ ചലിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന തായി, അഥവാ മനുഷ്യ രാശിയുടെ മേൽ പ്രവൃത്ത ിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന തായി, തന്നെ യാണു തിരിച്ച റിയിക്ക കൂടാതെ തന്നേ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള അവന്റെ അവസാന പരാമർശം ചുവടെപ്പ റയുന്ന തുപോലെയാണ്.

> ആത്മാവും വധുവും പറയുന്നു: വരിക. കേൾക്കുന്നവനും പറയട്ടെ: വരിക. ദാഹിക്കുന്നവൻ വരട്ടെ. ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ആരായാലും, അവൻ ജീവജലം സൗജന്യമായി എടുക്കട്ടെ. വെളിപ്പാട് 22:17.

ആരംഭം മുതൽ അവസാനം വരെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനുഷ്യരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവനായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; കാരണം പകലിന്റെ മക്കൾ ദൈവികതയും മനുഷ്യത്വവും ചേർന്ന ഒരു സംയോജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. യെശയ്യാവിനെപ്പോലെ തന്നെ പൗലൊസും മനുഷ്യർ പാത്രങ്ങളാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു; വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ദീപസ്തംഭങ്ങളിൽ തിരി വെക്കപ്പെടുന്ന പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയാകുന്ന പ്രകാശം പ്രകടമാകുവാൻ ആവശ്യമായ ഇന്ധനം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനായി എണ്ണ ആ പാത്രങ്ങളിലേക്കു ഒഴുകിയെത്തി. ദൈവവചനത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ അവസാനം വരെ, കൂടാതെ പ്രവചനാത്മാവിന്റെ എഴുത്തുകളിലും വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, നാം ദൈവത്വത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തിയായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പാത്രങ്ങളാകുന്നു.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും നിറവേറിയ രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൽ രണ്ട് വ്യക്തമായ സന്ദേശങ്ങളുണ്ട്; ഒന്ന് സഭയ്ക്കും മറ്റൊന്ന് ലോകത്തിനുമാണ്.